

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

На лінії вогню

Тільки поруч з бійцями розумієш, скільки ще треба зробити для них

► СТОР. 2

Традиції

Закарпатцям колядували словацькі школярі

► СТОР. 5

Волонтерство

Наліпили десять тисяч вареників

► СТОР. 6

№ 7 (6512) СУБОТА, 14 СІЧНЯ 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Планують провести тематичний день із захисту прав вимушених переселенців

У комітетах Верховної Ради

Голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Григорій Немиря провів зустріч із заступником Представника Верховного Комісара ООН у справах біженців Ноель Калхун та старшим радником Представника Верховного Комісара ООН у справах біженців Ванно Нупечем.

Сторони обговорили ситуацію в Україні, окремо зупинившись на проблемах забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб. У цьому контексті відбувся обмін думками стосовно підготовки до проведення у парламенті тематичного дня, під час якого розглядатимуться законопроекти щодо захисту прав вимушених переселенців.

► СТОР. 2

Політика РФ — найбільша загроза після Другої світової війни

Номінанти на вищі посади в адміністрації новообраного президента США Дональда Трампа одностайно називають політику президента РФ Володимира Путіна однією із ключових загроз для глобального порядку після Другої світової війни. Джеймс Меттіс, виступаючи під час слухань у Комітеті Сенату з питань Збройних сил США щодо затвердження його кандидатури на посаду глави Пентагону, зокрема, заявив: «Зараз найголовніше, щоб ми визнали, з чим ми маємо справу в особі пана Путіна. І ми усвідомлюємо, що він намагається зруйнувати Північноатлантичний альянс. Ми маємо прийняти комплексні заходи — дипломатичні, економічні, військові кроки, працюючи з нашими союзниками, щоб захистити себе, де потрібно», — **інформує The New York Times.**

► СТОР. 5

Із Щедрого вечора — в Новий рік

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Сьогодні — перший день Нового року за старим стилем. Це ще й народне свято Василя (на честь святителя Василя Великого, архієпископа Кесарії Каппадокійської). Йому передувала Маланка (день пам'яті преподобної Меланії Римлянки) — так у народі називали переддень Нового року. Іще він мав інші стародавні назви: щедрий або багатий вечір, щедруха, щедрик — від того, що їли скоромні страви, намагаючись зробити стіл найбагатшим, щоб так було цілий рік. А Новий рік починався із щедрування та засівання — давньої народної церемонії обходів осель із побажанням щасливого майбутнього, благополуччя у родині, гарного врожаю, доброго приплоду худоби, всякого достатку, щасливого шлюбу для молодих. Стародавні обряди та ігри з масками Маланки та Кози побутують і донині.

► СТОР. 11

ПОДІЇ

Збільшують розмір допомоги та пільг

Хмельницька міськрада прийняла рішення збільшити суму кишенькових грошей, що виплачуються із міської скарбниці сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування. Розмір допомоги зріс удвічі і тепер становитиме 300 гривень на місяць. Крім цього, виконком пропонує збільшити розмір пільг на оплату житлово-комунальних послуг соціально незахищеним хмельничанам. Так, компенсуватиметься 50 відсотків вартості тарифів членам сімей загиблих учасників АТО, полеглим в Афганістані та інших локальних війнах, вдовам та вдівцям ліквідаторів аварії на ЧАЕС, заслуженим донорам, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

Щоб було тепло, платіть за газ

На Тернопільщині, незважаючи на морози, у домівках мешканців краю тепло. За словами начальника управління житлово-комунального господарства ОДА Михайла Олійника, в області працює 1 263 котельні, що опалюють не лише житлові будинки, а й понад тисячу дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів, заклади охорони здоров'я тощо.

За минулий рік у регіоні спожито 70 млн. кубометрів природного газу. Рівень оплати за отримані послуги за зазначений період становить 64,6 %. Заборгованість підприємств комунальної теплоенергетики області за спожитий природний газ (з урахуванням боргів минулих років) станом на 1 січня 2017 року становить 207,9 млн. гривень, а заборгованість споживачів за використану теплову енергію перед підприємствами комунальної теплоенергетики області — 146,8 млн. гривень, **передає наш кореспондент Галина МИКОЛИН.**

КОРОТКО

■ У Конотопі камерами відеоспостереження обладнали чотири школи. Вони встановлені на входах до приміщень, у коридорах та роздягальнях. Здійснюється також і зовнішнє спостереження за шкільними будівлями. Відеотехніка придбана і встановлена за кошти міського бюджету, **повідомляє наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

■ Протягом 2016 року центри зайнятості Житомирської області направили до військкоматів 557 осіб з числа відвідувачів, які виявили бажання проходити військову службу за контрактом, з них 224 особи були зняті з обліку у зв'язку з прийняттям на службу, у тому числі 172 демобілізовані учасники АТО, **довідалася наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.**

Укрзалізниця найближчим часом планує запустити «Інтерсіті» ще до одного польського міста *(Економічна правда)*

Тільки поруч з бійцями розумієш, скільки ще треба зробити для них

Перший заступник Голови Верховної Ради відзначила низький рівень освоєння коштів, виділених на відбудову Донбасу

Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко, заступник голови парламентського комітету з питань європейської інтеграції Марія Іонова й міністр з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Вадим Черниш побували на Донбасі. «Маємо насичену програму, — написала на своїй сторінці у Фейсбуці Перший заступник глави законодавчого органу. — У планах — моніторинг того, наскільки ефективно використано кошти на відбудову інфраструктурних об'єктів, на які парламент і уряд спрямували додаткові кошти». Ірина Геращенко висловила переконання в тому, що під час війни кожна копійка, спрямована на Донбас, має використовуватися дбайливо.

Міністр з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України Вадим Черниш, Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, народний депутат України Марія Іонова.

Пізніше на сторінці законотворця з'явилася така інформація: «У 2016 році своїм рішенням Верховна Рада перерозподілила майже чотири мільярди гривень, які спрямувала на відновлення інфраструктурних і соціальних об'єктів у Донецькій та Луганській областях. Список об'єктів затверджував бюджетний комітет за пропозиціями регіональної влади і народних депутатів, які подавали свої ідеї». За словами Ірини Геращенко, на Донеччині визначили 596 об'єктів, а на Луганщині — 150. Нині розпочато роботу лише на половині визначених об'єктів. «В основному, ще тривають тендерні процедури, -зауважила вона, — і маю відзначити достатньо низький рівень освоєння виділених державою коштів». Так, на Донеччині знайшли, як витратити менше десяти відсотків призначеної суми, а на Луганщині — трохи більше. Ірина Геращенко запевняє: всі тендерні процедури проходять через «ProZorro», що дає змогу заощадити кошти, а до будівельних робіт обов'язково залучаються переселенці.

Делегація парламентаріїв та профільний міністр відвідали п'ять об'єктів, де роботи йдуть до завершення і де можна оцінити проведені тендери та якість будівництва. Це опорні школи в Дружківці та Часовому Яру, гуртожитки для силовиків і переселених вишів у Бахмуті, шляхопровід у Костянтинівці. «Десь видно, що ремонт робиться капітальний, десь неозброєним оком помітна різниця між ціною квадратного метра та якістю», — зауважила І. Геращенко. За її словами, більш детально моніторити кожну копійку витрачених державою грошей вже за кілька днів почне спеціальна урядова комісія, яка отримає попередні висновки і результати побаченого візитерами. Відповідне рішення уряду про створення такої комісії вже є.

«Ми побували в Краматорському прикордонному загоні, який забезпечує контроль у зоні АТО, в тому числі на контрольно-пропускному пункті в'їзду-виїзду, — наголосила І. Геращенко. — Усім школам та військовим передали бібліотеки від найкращих українських видавництв у рамках проекту «Книжка для Донбасу».

Перший заступник глави парламенту подякувала за співпрацю Держтелерадіо і Олегу Наливайку, а також політичній партії «Солідарність» за фрукти та оргтехніку для бійців. Представники делегації відвідали також КПВВ у Майорську, вручили відзнаки Верховної Ради кращим освітянам і шахтарям Донеччини, провели нараду з керівництвом Донецької ОВЦА. Однак найбільш емоційною та важливою зустріччю І. Геращенко назвала візит до 81-ї окремої аеромобільної бригади імені старшого лейтенанта Героя України Івана Зубкова. «Коли ти в армії, з хлопцями, коли маєш звітувати перед ними — розумієш, скільки ще влада і суспільство має зробити для наших захисників, — написала Перший заступник Голови Верховної Ради. — І ще один важливий момент — у 81-й працює дуже багато жінок-військових. Справжніх».

Вл. інф.

Фото зі сторінки Ірини Геращенко у Фейсбуці.

Планують провести тематичний день із захисту прав вимушених переселенців

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Крім того, Григорій Немиря повідомив про результати виїзного засідання комітету, яке відбулося наприкінці листопада в Сєвєродонецьку Луганської області. Метою заходу був моніторинг дотримання прав внутрішньо переміщених осіб та громадян України, котрі проживають у зоні проведення антитерористичної операції в Луганській області.

Також голова Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Григорій Немиря провів зустріч з головою делегації Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні Послом Аланом Ешліманом.

Сторони обговорили ситуацію в Україні, проблеми з дотриманням прав і свобод внутрішньо переміщених осіб і громадян України, які перебувають на окупованій частині території Донбасу, та питання, пов'язані з наданням їм гуманітарної допомоги.

Алан Ешліман поінформував про діяльність Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні протягом 2016 року, зокрема щодо допомоги у розшуку зниклих безвісти та надання продуктів харчування, медичної допомоги, водопостачання, систем обігріву як для приватних осіб, так і для публічної інфраструктури, допомоги школам і лікарням.

У свою чергу Григорій Немиря повідомив про стан підготовки до проведення в українському парламенті тематичного дня, під час якого розглядатимуться законопроекти щодо захисту прав вимушених переселенців.

Відновимо діалог з Румунією

Голова Комітету Верховної Ради у закордонних справах Ганна Гопко провела зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом Румунії в Україні Крістіаном-Леоном Цуркану.

Під час зустрічі сторони обговорили питання майбутньої співпраці та домовились розпочати системну роботу.

Голова комітету Ганна Гопко підкреслила важливість подальшого поглиблення пріоритетних напрямків українсько-румунських двосторонніх відносин, а також висловила готовність української сторони до активної співпраці на парламентському рівні.

Надзвичайний і Повноважний Посол Румунії в Україні поінформував про внутрішньополітичну ситуацію в країні, обрання нового складу парламенту Румунії, затвердження його керівництва та формування уряду.

Сторони відзначили необхідність відновлення двостороннього політичного діалогу на парламентському рівні, обміну офіційними делегаціями відповідних депутатських груп з міжпарламентських зв'язків та парламентських комітетів. У цьому контексті було обговорено можливість проведення візиту на рівні відповідних комітетів навесні 2017 року.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Петро ПОРОШЕНКО: «Військовики забезпечать нам перемогу, бо вони воюють за українську землю і народ»

Глава держави з робочою поїздкою відвідав Миколаївську область.

Під час робочого візиту Президент вручив ордери на квартири для сімей 15 миколаївських військовослужбовців — учасників АТО, які отримали інвалідність через поранення в бойових діях, **повідомляє прес-служба очільника країни.** Найважчий період уже позаду, сказав Петро Порошенко під час церемонії, наголосивши: у 2017 році українська економіка демонструватиме розвиток. «Ми знаходимо можливості будувати заводи, елеватори, нові комплекси і портову інфраструктуру, створювати робочі місця, — зауважив очільник країни, але підкреслив: попри це першочергова увага не зніматиметься з розбудови «нових, патріотичних, професійних і найкращих українських Збройних Сил».

Глава держави нагадав, що 31 грудня разом з делегацією американських сенаторів відвідав позиції українських військових поблизу Широкиного, де базуються миколаївські морські піхотинці та захищають Україну від ворога. «Вони так люблять Батьківщину, вони так пишаються званням українського морпіха, військового Збройних Сил України. Дуже дякую їм і дуже дякую ветеранам АТО, які сьогодні разом з нами». Петро Порошенко додав: «Немає жодного сумніву, що ЗСУ забезпечать нашу перемогу. Бо вони знають за що воюють, що таке українська земля і що народ. На відміну від тих, хто до нас прийшов з мечем, і не розуміють чого вони тут».

Президент привітав родини, які отримали ордери на квартири, та побажав їм миру в домі та в державі. «Хочу запевнити, що і надалі, незважаючи на обмежені бюджетні ресурси, буде зроблено все можливе для того, щоб забезпечити гідне життя кращим громадянам України», — сказав він.

Разом із олімпійською чемпіонкою Ольгою Харлан очільник країни взяв участь у церемонії відкриття новозбудованого залу фехтування в спортивному корпусі Миколаївської спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву з фехтування. «Відроджується не лише українська армія та економіка, — наголосив Президент. — Відроджується й український спорт та українська культура». Уже 17—18 січня у щойно відкритій залі відбудуться перші змагання з фехтування. Петро Порошенко подякував місцевій владі, будівельникам та всім, хто долучився до спорудження приміщення із найсучаснішим професійним обладнанням. Молоді спортсмени отримали можливість тренуватися в належних умовах, а їх тренери — виховувати майбутнє України, підкреслив Президент. «Нехай сучасний спортивний об'єкт буде гордістю для кожного громадянина Миколаєва, — сказав він. — Вірю, тут неодмінно зростуть спортивні зірки».

Голова Миколаївської обласної державної адміністрації Олексій Савченко, Президент України Петро Порошенко і олімпійська чемпіонка Ольга Харлан.

Олімпійська чемпіонка Ольга Харлан, яка вже майже 17 років займається фехтуванням і бачила багато залів, розповіла, що завжди мріяла про такий у рідній країні. Вона підкреслила: завершення цього будівництва стало втіленням мрії багатьох спортсменів. «Упевнена, що в цьому залі виросте не один чемпіон Європи, світу чи олімпійський чемпіон, — звернулася вона до глави держави та обласного керівництва. — Вам буде ким пишатися».

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Немає умов для реалізації потенціалу лікарів

Функція Міністерства охорони здоров'я, як і будь-якого керівника лікувального закладу, — не економія, а своєчасність забезпечення пацієнтів якісними ліками та витратними матеріалами. Про це заявила народний депутат від фракції Опозиційного блоку Тетяна Бахтеєва** (на знімку)**, коментуючи конфліктну ситуацію між Інститутом серця і МОЗ.

Парламентарій акцентувала увагу на тому, що в заяві міністерства сказано: метою передачі закупівель міжнародним організаціям є можливість отримати ліки кращої якості в достатній кількості і за чесними цінами.

«Пацієнт, який потребує екстреної операції на серці, не може чекати рік, поки міжнародна компанія проведе тендер і поставить в Україну медикаменти та витратні матеріали. Тим паче хочу нагадати, що кошти на закупівлю ліків і вакцин, виділені з Державного бюджету на поточний рік, лежали на рахунках трьох міжнародних організацій, і це крім 5—7-відсоткової комісії за посередницькі послуги цих організацій. Як показав аналіз закупівель, жодної економії там немає», — сказала народний обранець, **повідомляє прес-служба Опозиційного блоку**.

Тетяна Бахтеєва також зазначила: в Держбюджеті на поточний рік на програму серцево-судинних захворювань виділено 357 мільйонів гривень. А мінімальна потреба, розрахована на основі заявок регіонів, — 1,6 мільярда гривень. Це означає, що лише один із чотирьох громадян із серцево-судинним захворюванням зможе отримати необхідні ліки і, в разі необхідності, оперативне лікування.

За її словами, в Україні є підготовлені професійні лікарі, але немає умов для реалізації їх потенціалу: відсутні сучасне обладнання, витратні матеріали, гідна оплата праці.

Відновлять пам'ятник у Гуті Пеняцькій

Постамент загиблим в 1944 році у селі Гута Пеняцька Бродівського району полякам був пошкоджений унаслідок вибуху. Так вважають у Головному управлінні Національної поліції у Львівській області.

Як розповів заступник начальника управління полковник поліції Микола Самарчук, плити постаменту зруйнувались під час вибуху невстановленого безоболонкового пристрою. Експерти на уламках каміння виявили кіптяву. На місці події вилучено й інші докази, які служать підтвердженням цієї версії.

У Гуті Пеняцькій побував заступник голови Львівської обласної ради Володимир Гірняк, який заявив, що пам'ятник, знищений провокаторами, найближчим часом буде відновлено. Дві стели із прізвищами загиблих поляків уже відчистили від фарби і провокаційних написів. Як повідомила ТРК «Броди», це власноручно зробив голова Бродівської районної ради Євген Швед.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

Місця польських поховань мають бути занесені до списку зон ризику

Народний депутат Оксана Юринець** (на знімку) **(Блок Петра Порошенка) звернулась до керівництва Служби безпеки України щодо акту вандалізму, який стався у Гуті Пеняцькій на Львівщині. Про це повідомляє прес-служба партії «Солідарність».

«Події в Гуті Пеняцькій чітко вказують на російський слід. Пам'ятник полякам було цинічно знищено у період Різдва, коли українці святкують і нікому б навіть на думку не спало займатися подібними справами. Хто перший повідомив про руйнування? Російські телеканали. Соцмережі. Не треба бути геніальним, щоб зрозуміти, звідки росте коріння. Кому вигідне розпалювання ворожнечі між українцями та поляками? Почерк той самий, що й на території Польщі, коли нищилися українські пам'ятники у Пікуличах, Лісках, Вербиці та інших населених пунктах», — зазначила Оксана Юринець.

За словами депутата, правоохоронним органам України слід працювати на випередження таких провокацій. Місця польських поховань, меморіалів, пам'ятних знаків мають бути занесені до списку зон ризику.

Щодо Гути Пеняцької, то у зверненні до СБУ та керівника Національної поліції у Львівській області співголови групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Республікою Польща Оксана Юринець та Микола Княжицький просять взяти під особистий контроль розслідування інциденту і вжити всіх необхідних заходів задля виявлення правопорушників і притягнення їх до кримінальної відповідальності.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ...

Чому Євросоюз затягує надання безвізу?

«Складається враження, що Євросоюзу дедалі складніше пояснювати, чому затягуються питання візової лібералізації. То в чому проблема? Чи запровадять безвізовий режим для України? За яких умов зупинятимуть безвіз у разі його надання?»

Дмитро ЯЦЕНКО.
Одеса.

Заступник голови Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції Марія ІОНОВА:

— Починаючи з осені 2016 року позиція посадовців та інституцій ЄС, відповідальних за надання безвізового режиму і уповноважених транслювати офіційні заяви з цього приводу, справді, є незручною. Надалі їм буде ще складніше це пояснювати. З одного боку, є об'єктивні передумови, які не дозволяють Україні отримати безвіз у найкоротші терміни. Насамперед це складна, тривала й багаторівнева процедура ухвалення таких рішень ключовими європейськими інституціями. Ми це розуміємо, як і те, що міграційна криза, внутрішні проблеми Євросоюзу, вибори у великих країнах ЄС та очікувані зміни представлення політичних сил у національних парламентах та Європарламенті не грають на руку прагненням України отримати якнайшвидше безвізовий режим. З другого боку, після повного виконання нашою країною умов Євросоюзу, не надавати режим або затягувати з його запровадженням — суперечить базовим принципам європейського співтовариства. Це, впевнена, усвідомлюють наші партнери. Тому під час робочих зустрічей вони пояснюють, що затягування з наданням безвізу відбувається насамперед через процедурні моменти. Отже, очікуємо від Європарламенту остаточно ухваленого рішення до весни, а від інших структур ЄС — до літа.

Єврокомісія матиме повноваження зупиняти дію безвізового режиму на дев'ять місяців для певних категорій осіб. Серед ухвалених підстав тимчасового обмеження візової лібералізації з третіми країнами — істотне збільшення числа громадян, котрі залишаються на території ЄС довше, ніж обумовлено, зменшення співробітництва з реадмісії. Тобто критерії цілком логічні і передбачувані, особливо через міграційні проблеми в ЄС. Інша річ, що такі передумови зупинення безвізу, як збільшення ризиків або безпосередня загроза державній політиці чи внутрішній безпеці, пов'язані із громадянами третіх країн, у майбутньому мали б бути аргументованими та ґрунтуватися на доведених фактах.

Наші партнери високо оцінюють досягнутий прогрес в очікуваних від української влади реформах. Розуміють також і кризовий час, в який вони здійснюються, і об'єктивні труднощі, пов'язані з війною на сході України. Верховна Рада, Президент, уряд, особливо наші дипломати, в нинішніх умовах роблять усе можливе і неможливе. Очікуємо на чесну відповідь партнерів з ЄС.

Сергій МЕЛЬНИК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Утворили чотири нові громади

Від початку нового року на Сумщині з'явилися чотири нові об'єднані територіальні громади. Тепер їх в області 20.

Найбільшою в регіоні стала Кролевецька міська об'єднана територіальна громада. У нову адміністративно-територіальну одиницю злились Кролевецька міськрада та Реутинська і Грузчанська сільради. Нове об'єднане територіальне утворення має понад 25 тисяч жителів. А ще створено Краснопільську, Бочечківську та Вільшанську об'єднані територіальні громади. Вибори очільників та депутатів нових громад планують провести в березні.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Голову райради звільнили після поразки на виборах

Депутати таємним голосуванням висловили недовіру голові Сновської районної ради Павлу Мірошниченку. Він уже забрав трудову книжку і зареєструвався в центрі зайнятості.

Павло Мірошниченко причиною звільнення називає помсту за перехід із партії «Блок Петра Порошенка» до Радикальної партії Олега Ляшка, від якої він балотувався на посаду голови Сновської об'єднаної територіальної громади. Переміг представник БПП, а радикали хоч і набрали багато голосів, але не змогли провести свого голову.

Проте у складі Сновської райради лише вісім депутатів від БПП, а за відставку Павла Мірошниченка проголосували 17. Тож причина явно не в політичній помсті...

«Я військовий. Можливо, піду служити у Збройні Сили України або в інші формування, в прикордонники чи поліцію», — заявив екс-голова Сновської районної ради.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

У міському бюджеті з'явилися «вільні» кошти

На розгляд депутатів Одеської міськради буде внесено проект рішення про розміщення в банку бюджетних коштів.

Згідно із проектом документа, пропонується розмістити на вкладних (депозитних) рахунках у банках тимчасово вільні кошти загального фонду бюджету міста Одеси на строк до 20 грудня нинішнього року із правом повного або часткового зняття внеску (депозиту) за першою вимогою департаменту фінансів Одеської міської ради й правом додаткових внесків на рахунок. Ідеться про суму майже 600 мільйонів гривень.

Департаменту фінансів Одеської міської ради доручать укласти договори банківського вкладу на розміщення тимчасово вільних коштів на конкурсній основі.

Відзначимо, що торік Одеса розміщала в Ощадбанку 300 мільйонів гривень і в Укргазбанку майже 100 мільйонів гривень.

Розміщення містами вільних коштів на депозитах торік викликало негативну реакцію Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана. Він не раз заявляв, що місцеве самоврядування неефективно використовує кошти. У містах парирували тим, що на депозити розміщують не «зайві» кошти, а ті, які плануєтья витратити на реалізацію низки програм у майбутньому.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Лінощі як «стан душі»

Експерти обласної організації Комітету виборців України ідентифікували у Херсонській міськраді депутатів-«прогульників».

За даними моніторингу, який вони оприлюднили, шестеро власників мандатів у нинішній каденції примудрилися пропустити від 33 до 63 відсотків засідань постійних комісій, а троє — від 31 до 62 відсотків сесій, що відбулися. З-поміж них є представники і провладної більшості, і опозиційних партій. А це переконливо доводить: від роботи, довіреної громадою, ухиляються не через якісь ідеологічні переконання, а через певний «стан душі» (ну дуже відпочити хочеться). Водночас 34 депутати Херсонської міськради не пропустили жодного пленарного засідання, наголошують експерти.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

ФОТОФАКТ

Народні депутати Валерій Бабенко та Олександр Сочка під час роботи зі зверненнями виборців.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з втратою вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта на громадських засадах:

народного депутата України Павленка Ю.О.:

Макушинського Максима Івановича (номер посвідчення 183/11).

Управління кадрів.

Як зберегти Україну...

Переглядаючи інформаційні матеріали на телебаченні, в газетах та Інтернеті, беручи зрідка участь у телепередачах, звертаю увагу на те, що майже всі сюжети для спілкування з суспільством за змістом своїм нагадують репортерські матеріали. Вони торкаються різних поточних подій і фактів, пропонуються для коментарів, але всі вони ситуативні, відображають лише те, що є в буденному житті — суєту суєт. Думаю, такі відчуття переслідують багатьох, і не тільки причетних до політики. Люди живуть у країні, що переживає складні часи: йде війна, батьківщину залишають мільйони співвітчизників, а держава... її немає. Це не повторення кремлівських кліше, це наша дійсність, видима з тих же репортажів: ліси вирубують, бурштин вивозять, контрабанда процвітає, Одеський припортовий штучно банкрутується, так звані активісти провокують зіткнення з поліцією та судами (а судді і... майже всі, від кого щось залежить, вимагають хабарів), банки лопаються, перекладаючи кримінальні гріхи власників на громадян, розкручуючи інфляцію, зростання цін і тарифів, рейдерство щодо фермерів і дрібного бізнесу стало правилом... Це держава? Держава зобов'язана демонструвати власною зовнішньою і внутрішньою політикою перспективу для країни і для кожного громадянина. Такої демонстрації немає, бо немає політики. Влада і народ мають різні інтереси, здебільше, протилежні. У такому стані країна втрачає не лише перспективу на розвиток, а навіть надію на існування.

Не можу за тим байдуже спостерігати, бо ще двадцять років тому, остерігаючись такого стану, у книжці «Куди йдемо?» пропонував ті речі, без яких суверенна країна обійтися не може, до яких все одно доведеться вдаватися, якщо ми остаточно не втратили власну гідність, не до кінця покрили поняття патріотизму тріскотнею про нього, гаслами «Слава...!», перефарбовуванням у національні кольори тинів, виконанням де треба і не треба гімну, та показушними при тому, аж до сліз, зворушеннями.

Ясно, що це не патріотизм, а пародія на нього. Патріотизм не потребує галасу і демонстрацій. Він — у душі: або є, або нема. А підтвердження йому — праця на загальне благо, в якому є і твоя частка.

Скажете, це демагогія... Можна думати і так, хоч без праці нічого не зміниться. Тільки «сродної», як говорив Г. Сковорода, праці, близької і тобі, і корисної усім. Спрямування такої праці зобов'язана задавати влада. Якщо ж вона тим не займається, то значить, це влада чужа, її треба змінювати. Щоправда, практика років незалежності показала, що зміна влади сама по собі нічого не дає. Причини того аналізовані вже багато разів, повторюватись не стану, але загальний висновок незаперечний, — треба змінювати систему влади.

Уявімо, що так і трапилося. Перше, що доведеться визначити владі, — місце України в сучасному світі, визнання того, що ми — не «пуп» світового чи європейського товариства, як намагаються проголошувати сучасні керівники, а ними ж

доведений до зубожіння край зі злиденним і деградованим населенням. Край, якого всерйоз не сприймають ні на Заході, ні на Сході, а щоб він менше морочив інших, то йому треба інколи подавати милостиню, а ще ліпше — прибрати під себе чи весь, чи ті його частини, що ближче розташована до сусідів або мали з ними в якісь-то часи природну чи нав'язану спільність.

Доведеться підлаштовуватися під світові процеси, знаходячи в них вигідні (за обставинами) моменти. Так, наприклад, як трапилося з набуттям незалежності. Того добивалися і предки, і сучасники, віддамо їм шану. Були, правда, борці і «борці». Коли нічим зайнятися, будемо їх класифікувати, прославляти чи проклинати... Залежно від того, хто і в який момент це робитиме. Користі від того жодної, суспільство тим не згуртовується, але видимість державницького чину є. Хоч для невеликої частки людей, але є, з'являється потреба шукати винних у невдачах, заглиблюючись інколи аж у прадавні часи, хоч на сьогодні вони — лише пам'ять. А ще займатись перейменуваннями, відмовляючись не тільки від зайвого, а й від сторінок історії, якими можна пишатися, від людей, що ту історію творили. Колізія щодо перейменування проспекту Ватутіна у Києві, міста на Черкащині, де він народився, знесення бюста С. Ковпака... — зразки принизливого невігластва депутатів, чиновників, приклади приниження держави.

Суверенний статус України та інших держав — більшою мірою наслідок світових протиріч, відомих під назвою холодної війни, котру Радянський Союз програв. В основі згаданих протиріч була різна ідеологія і практика функціонування систем. Ми не скористалися створеним шансом, підтримували інерцію, розвинуту переможцями, догідливо «викинули з ночвами дитину». Згадаймо, як паплюжились права держави на власність, як здавали ядерну зброю, рвали кооперативні зв'язки в економіці, руйнували уклад в земельних відносинах, розтрощували виробництво, висміювали цінності колективізму, історичної пам'яті, віротерпимості тощо. Багато чого робилося (і робиться) не на розумі і розрахунку, а на невідь звідки взятій тупій ненависті.

Свіжий приклад недалекоглядності й примітивізму — ситуація з перезахороненням Олександра Олеся. Адже в Чехії є наші дипломати, вони мали б знати про тамтешні порядки і заздалегідь самим ініціювати те, що не дозволило б ганьбити країну, що сталося тепер з примусу. Ні, наші владці іще додають: ось ми пантеон знаменитостей створимо, з усього світу їх звеземо... Зі здорового глузду це заявлено? Припустимо, звеземо. Де розмістимо, який ритуал запровадимо, хто його забезпечуватиме при зміні деяких персоналій у владі? Останки С. Петлюри привеземо разом з плитою, на якій давно написано «Президент України»? А якщо інші держави не поступатимуться пам'яттю про тих, хто і їм приносив славу (І. Сікорський, С. Лифар, В. Авраменко, О. Кошиць, родини Антоновичів, Китастих... — нашого цвіту, як мовиться, по всьому світу)? Будемо займатися переговорами, ввівши, напевно, посаду віце-прем'єра з питань некролатрії? А тим часом нинішні перспективні співвітчизники, серед них, не сумніваюсь, і нові генії, масово тікають з України, дивлячись, як вона зусиллями влади перетворюється на пустку.

Це прояви деградації духовності, профанації ідеологічної складової суспільного життя. Так, перетворення ідеології в інструмент державного управління призводить до трагедії, що підтверджено історичним досвідом не лише у нас. Але... «спочатку було Слово».

Цього року минає 100 років від Жовтневої революції. Догматична трактовка та сліпе злочинне застосування ідеологічних та теоретичних засад за 25 тодішніх років привели до жахливих наслідків, до мільйонних жертв. Однак в той же період здійснилися прориви в модернізації виробництва, в освіті та науці, в кіно, літературі, мистецтві, спорті... За нинішню чверть століття щось подібне згадається? Втрат і жертв вистачає, населення скоротилося більше, ніж тоді, війна, злидні, розчарування людей... До речі, тоді привілейовані прошарки населення виїхали, залишивши тут свої статки, князі робили таксистами в Парижі. Нині ж неродовита еліта привласнила і вивезла народом створене багатство, придбала палаци на берегах Сени і Темзи, залишившись тим часом поміж нас, щоб і далі «доїти» країну.

У чому річ? Ми відмовились від попередньої ідеології, на її місці створився вакуум. А природа не лише в фізиці вакууму не витримує. При відсутності розумних ідей від владної верхівки вакуум заповнюється сміттям: бездумством, споживацтвом, ницістю, сурогатами культури, радикалізмом, цінностями зони..., взаємною ненавистю.

Влада не має права стояти осторонь цього, вона мусить передбачати, як те чи інше явище ідеологічного змісту відіб'ється наслідками в житті суспільства, в будівництві держави. Це обов'язок влади, нормальної влади.

Треба сказати, що і диригенти світового протистояння пропустили момент зміни причин, приводів боротьби. Зникла найперше її ідеологічна підстава. Суспільний лад переможців може тепер побачити своє відображення в Україні, Росії, інших країнах. Тільки те відображення — аж на дні однакової, що і в них, формації. Бо ми діяли «до основанья...», показуючи пальцем на тих, хто «Інтернаціонал» співав. Показували, забувши, що в ньому проголошується руйнування світу насильства, а не руйнування основ життя. Ми так наторгувалися своїми цінностями, що виявилося — «нічим давати здачі». Що насильства тепер незрівнянно більше, ніж було в радянському «застійному» минулому. Того не знають молоді, а люди середнього і старшого віку пам'ятають про власну впевненість у завтрашньому дні, котра базувалась на гарантіях роботи, соціального забезпечення, по суті, безплатного житла, бюджетної медицини, освіти..., а не лише на хлібі (14—20 коп.), бензині (6 коп.), квартплаті (заледве 5% від сімейного бюджету), майже безоплатному комунальному транспорті. Теперішні злидні творять насильство над переважною більшістю населення, воно не почувається вільним, бо в основі свободи людини є свобода економічна, а її якраз і бракує.

Поволі в свідомості людей відновлюється розуміння того, що не ідеологія є причиною протистояння у світі, що війни супроводжували розвиток цивілізації завжди, і тоді, коли суспільний лад в країнах був однаковий, а рівень їх розвитку майже не відрізнявся. Приклад — Перша світова війна. Отже, є інші рушії найбільшої біди для людства. Вони видозмінюються щораз швидше, їх прискорює глобалізація, сучасна науково-технічна та інформаційна революція, зміцнюючи новими можливостями переваги одних суб'єктів над іншими. Іноді ці переваги всередині суб'єкта — лідера створюють неочікувані негативні наслідки. Подібне спостерігається в найвпливовішій державі — США. Розвиток транснаціональних кампаній імперіалістичного гатунку призвів, з одного боку, до їх шалених прибутків, з іншого — до перекосів у ринку праці, до проблем зайнятості, втрати містоутворюючих виробництв, появи «мертвих міст». Це вимагало серйозної корекції управління і стратегії економічного розвитку, що зумовлювало зміну політичного курсу і кадрового оновлення. Чому не помічали такої об'єктивності у ініціатора багатьох світових процесів представники влади в Україні? (За кілька місяців до виборів крім мене і, здається, В. Куйбіди ніхто перемогу Д. Трампа не передбачав.) Тому що вони, перш за все, бізнесмени, вмонтовані в світову систему економіки як сировинний її придаток. Тому їх власні інтереси не дуже вразливі навіть при корекції політики світового уряду. А як ця корекція відіб'ється на внутрішній ситуації в Україні — їх не обходить. Тим часом вся Україна зі столицею (з нею найперше) стрімко перетворюється на «мертве місто». Бюджет наступного року і порядок його схвалення лише підтверджують, що влада іншого інтересу, крім власного, не переслідує, що ніякого зростання очікувати нізвідки, навіть враховуючи падіння економіки до нульового рівня. Деградація не має нижньої межі, — це мають знати не лише економісти, а в першу чергу політики, влада.

Оцінюючи рефлексивні жести представників українського політикуму на наслідки виборів у США, передвиборну ситуацію в країнах Європи, виникає підозра, що вони не помічають небезпеки перенесення України взагалі в «тіньову» зону. В світло інтересів світових гравців ми не потрапляємо, а балачки про можливість безвізового режиму, благотворних інвестицій тощо — дешева пропаганда влади для самої себе. Від ефективних для нас світових зв'язків ми відгородилися сировинним характером стагнуючого виробництва, жахливою корупцією як інструментом влади, авторитарною по суті формою правління. У таких умовах світові гравці, маючи глобальні цілі, можуть повністю знехтувати Україною. Така небезпека реальна, можемо залишитися сам-на-сам і з проблемою війни та анексії Криму, тим паче, що мінський процес — очевидна ширма для тих, хто нічого не хоче вирішувати.

Чи спробував хто у владі бодай натякнути керівництву США, опосередковано — світовому уряду — про вигоду для них (в першу чергу для нас) позаблокового, постійно нейтрального статусу України, зокрема через зменшення фінансових, військових і т. д. затрат на збереження балансу протистояння, його географічного розмежування, налагоджуючи нові зв'язки з Росією? Ці зв'язки не важко спрогнозувати з огляду на економічну експансію Китаю, потенціал якого, напевно, в світовому уряді порахований, як враховується і його незалежна фінансова політика. Впродовж майже двадцяти років я обстоюю потребу такого статусу України. Влада (і вона ж — криміналізований бізнес) того не помічає. Відчуваючи, що високе наше керівництво зашорене попередніми вказівками світового уряду і сліпо веде Україну до катастрофи, як мантру повторюючи слова про НАТО, ЄС (де нас не чекають і, скоріше, не хочуть бачити), від імені своїх політичних однодумців я звернувся до Генерального секретаря ООН А. Гутерреша з пропозицією обговорити згадану ідею з президентом США, оскільки їм обом, певно, доведеться займатися проблемою війни на сході України. Від зустрічей з А. Гутеррешом у попередні роки в мене склалося враження про нього як розумну людину, що дивиться на життя зважено і прагматично. Ясно, що звернення українського пенсіонера для нього важить небагато, чудово розумію це, але... «свої» глухі. Майже 20 років тому за моєю ініціативою бюро Парламентської асамблеї РЄ ухвалило рішення про проведення у Києві (!) зустрічі голів парламентів європейських держав з приводу скликання наради з питань безпеки і співробітництва, умовно — Гельсінки-2. Тодішній наш президент зірвав нараду, позбавивши країну чи не єдиного шансу заявити себе справжнім суб'єктом міжнародного життя. Роком пізніше ключовим лозунгом політичної боротьби було проголошене гасло «Збудуємо Європу в Україні!». Влада паплюжила мене і партію за нібито надуманість гасла, хоч ми підкріплювали його конкретним планом перемін, необхідних Україні. Минуло кілька років і цей план знайшов своє повторення в політичній частині Угоди про асоціацію з ЄС. Від настійних пропозицій підписати цю частину угоди навіть в односторонньому порядку нові владці відмахнулись, просторікуючи про колосальні вигоди від очікуваної економічної співпраці. (Політична частина все-таки підписана недавно, і це подано уже як великий здобуток влади, хоч справа не в підписанні, а в потребі робити те, про що в документі йдеться і що загалом зводиться до європейської моделі управління, моделі чужої нашим зверхникам).

Статус України, Європейська нарада, зміна системи влади, вибори з відкритими списками і таке інше все одно відбудуться. Шкода, втрачається час, а з ним — потенціал країни, найперше — людський потенціал. Через ці втрати мало тішить те, що все більше людей розуміє причину наклепів і шельмування мене і моїх однодумців. Все те, що ми пропонуємо як шлях до правди і справедливості, владі, великому бізнесу не потрібне, бо в тому немає вигоди для них. Персональні вигоди. Але їхня вигода тимчасова, ризикована. Сьогодні це стає все більш очевидним, деяким олігархам теж. Та досить було одному з них натякнути про нейтральний статус України, як одразу в провладних інформаційних і політичних сферах зчинився лемент про загрозу суверенітету, зраду інтересів України тощо. Та ні, мотиви таких пропозицій з різних джерел можуть відрізнятися, але їх зміст загрози суверенітету не несе. Приклад Австрії, Швейцарії, Фінляндії значною мірою інших скандинавських країн це підтверджує. Загрозу суверенітету несе якраз українська влада, потоптуючи Конституцію, нав'язуючи «добровільне» об'єднання громад вкупі з перетворенням землі в товар. Оце і є фінал зрадництва. Відкритого, цинічного, лиховісного.

Від імені політичних однодумців я звернувся з пропозицією до представників більшості впливових партій і громадських організацій з приводу розгляду спільного плану протидії небезпеці втрати державності. Йдеться насамперед про зміну системи влади, зробивши ключовий крок — проведення референдуму щодо ухвалення нової редакції чинної (підкреслюю: чинної) Конституції. Передбачена нею європейська модель управління, сильне спроможне самоврядування, ліквідація реакційної «вертикалі» виконавчої, точніше, президентської влади, гарантії захисту Конституції і захисту прав людини — все це передбачено в підготованому ще три роки тому проекті. Все викладене вище пояснює чому очільні представники влади не помічають такої потреби. Вона, між іншим, є порятунком від безвиході і їх самих. Ростов, врешті-решт, не безрозмірний. А керівником держави при пропонованих змінах може бути і нинішній президент, і будь-хто з чималої черги готових взяти булаву, не відаючи, що з нею робити. Гірко з цього приводу вдаватися до сарказму, але практика останніх десятиліть дає такі підстави.

Головне ж не це. Реформа системи влади дозволить включити в політичний процес головну дійову особу — громадянина, громаду, народ. Без такої зміни його статусу і можливостей Україна не має майбутнього.

Олександр МОРОЗ,
Голова Верховної Ради України II і V скликань.

Ми відмовились від попередньої ідеології, а на її місці утворився вакуум

Закарпатцям колядували словацькі школярі

Три десятки учнів із міста Вранов-над-Топльов колядували й віншували в Ужгороді.

Їхній приїзд уже став традиційним: цьогоріч школярі виступали в обласному центрі вшосте. Поїздка відбулася, повідомляють із ОДА, за сприяння дипломатів — почесного консула України в Словацькій Республіці Станіслава Обіцького та Генерального консула Словацької Республіки в місті Ужгороді Янки Буріанової. «Прийміть ці різдвяні колядки як щире вітання від усієї Словаччини. Бажаємо вам — Закарпаттю та Україні загалом — у новому році всього найкращого, здоров'я, щастя, миру та безпеки», — сказала Я. Буріанова.

Колядників на Закарпатті вітав керівник області Геннадій Москаль. Він подякував дітям за виступ і вручив їм солодкі подарунки.

Юні словаки колядували, окрім облдержадміністрації **(на знімку)**, в Ужгородській спеціалізованій ЗОШ №4 та в Генеральному консульстві Словацької Республіки в м. Ужгород.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото надане прес-службою ОДА.

Батальйони НАТО... дадуть вогню...

Міністерство оборони ФРН повідомило, що направляє до Литви в батальйон НАТО майже 600 вояків і танки «Леопард-2». Ця техніка, крім іншого, буде задіяна у військових навчаннях.

Але це не єдина участь ФРН у планованих альянсом заходах у Польщі та країнах Балтії, котрі на саміті НАТО у Варшаві в липні 2016 року попросили розмістити на своїх територіях багатонаціональні батальйони. В німецькому порту Бремерхафен розвантажено корабель, що доправив із США сотні танків, артилерійських установок та інших озброєнь. Звідси їх транспортують спочатку до Польщі, а потім перебазують у Литву, Латвію, Естонію для посилення групи військ НАТО на кордонах із Росією.

Також, крім техніки, із США, Канади, Великобританії та ФРН туди відряджається майже чотири тисячі вояків, котрі стануть основою об'єднаного контингенту НАТО в цьому регіоні. І це, за заявами військових високопосадовців, «лише частка масштабніших сил, які базуються у космосі, кіберпросторі, повітрі й на морі».

Тим часом німецькі ЗМІ розгорнули тему цих масштабних поставок заокеанської військової техніки. А дехто й відверто вказує на те, що США вивантажує у ФРН «танки для війни з Росією». Газети, посилаючись на представника командування Бундесверу, повідомляють, що для транспортування такої кількості озброєнь із ФРН до Польщі задіяно 900 вагонів, довжина яких становитиме 14 кілометрів. Щодень, до 16 січня, німецька залізниця відправлятиме по три такі потяги. ЗМІ вважають, що нинішня поставка озброєнь — рекордна і найбільша з часів холодної війни...

«Рекорд» схвалюють не всі жителі Німеччини, які занепокоєні можливістю нової війни з Росією. У Бремерхафені відбулися протести городян, а в Бундестазі пройшло обговорення цієї події. Ішлося про те, що такі кроки НАТО спричинять нове загострення у відносинах із Кремлем, уштовхнуть Європу у ще стрімкіший виток спіралі зростання напруженості у Росією. Член парламентського комітету з оборони Александр Ной заявив, що Німеччина має відмовити США у використанні своєї території для транспортування військ та очолити процес політики розрядки у відносинах із Москвою, що вже давно на часі.

Водночас чимало експертів не вбачають нічого нового в тому, що НАТО демонструє силу на кордонах із Росією. Адже тамтешні регіони — східноєвропейські члени Альянсу — вже давно відчувають загрозу з її боку. Після анексії РФ Криму НАТО провело у Східній Європі великомасштабні навчання Atlantic Resolve. Тоді також здійснили операцію Dragoon Ride, під час якої через країни Балтії, Польщу та Чехію проїхала колона американської бронетехніки. А вже за два тижні Пентагон дислокуватиме у Східній Європі ударну бронетанкову бригаду: 4200 вояків з арсеналом озброєнь у 250 танків, гаубиць, бойової техніки та 1700 додаткових транспортних засобів.

Як повідомив головком Європейського командування Збройних сил США генерал Філіп Брідлав, розміщення бригади у Східній Європі — реакція на агресивну політику Кремля. «У такий спосіб, — пояснив він, — ми продовжуємо стратегію підтримки наших союзників по НАТО як у Східній Європі, так і в інших місцях, гарантуючи сильні й співмірні дії у зв'язку з агресією Росії».

Нова танкова бригада розміщуватиметься за принципом ротації: її склад змінюватиметься щодев'ять місяців. «Такий підхід, — пояснює глава берлінського Інформаційного центру трансатлантичної безпеки Отфрид Нассауер, — Вашингтон, з одного боку, застосовує для демонстрації спроможності за короткий термін привести війська у бойову готовність, а з другого — гарантувати дотримання основоположного акта Росія—НАТО 1997 року. Згідно з його положеннями, альянс має утримуватися від постійного розміщення у Східній Європі «істотних бойових сил». Тож США виконуватимуть свої обіцянки». А якщо простіше, то, розміщуючи на кордонах із Росією важку бойову техніку та вояків, США недвозначно сигналізують країнам Східної і Центральної Європи: в разі загрози їм на допомогу швидко прийдуть створені в такий спосіб структури.

Наталія ПИСАНСЬКА.

Берлін.

Острівці в Егейському морі заселять

Після того, як президент Туреччини Реджеп Тайїп Ердоган піддав критиці Лозаннський мирний договір 1923 року, на підставі якого було визначено сучасні кордони Туреччини (що в Греції розцінили як територіальні претензії на грецькі острови в східній частині Егейського моря), Афіни серйозно замислилися.

Як повідомили грецькі ЗМІ, заступник міністра судноплавства й острівної політики Греції Нектаріос Санторініос за дорученням уряду навіть розробив і подав до парламенту план заселення 28 невеликих острівців і скелястих утворень. Він передбачає будівництво там маяків і військових вахтових постів, а також створення інфраструктури для пастухів і рибалок. Один проект уже здійснено: грецька влада звідлила форпост на острівці Панагія, у кластері Інуссес, розташованому за два кілометри на північний схід від острова Хіос і за вісім кілометрів від турецького узбережжя. Подумують у Греції і про створення постійних поселень на маленьких островах. Бажаючі переїхати на них знайдуться, але вся проблема в тому, як забезпечити їх електрикою, продуктами та питною водою.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Південна Корея йде до нових виборів?

Колишній генеральний секретар ООН Пан Гі Мун, який завершив своє перебування на чолі головної світової організації, у четвер повернувся до Республіки Корея. Про це повідомило південнокорейське інформаційне агентство Yonhap.

Відповідаючи на запитання журналістів стосовно своїх планів і намірів, Пан Гі Мун заявив, що багато думав, як використати досвід, одержаний на посту генсека ООН, і переконаний, що саме в рідній країні це можна зробити найкращим чином. На його думку, Південна Корея не може дозволити собі втрачати час. Необхідні рішучі зміни, й він має намір їх очолити.

Раніше засоби масової інформації повідомляли, що саме Пан Гі Мун має найкращі шанси для перемоги в президентських перегонах, які буде оголошено в країні, якщо Конституційний суд підтвердить правильність рішення парламенту стосовно імпічменту президенту Пак Кин Хе.

Поки що чинний президент країни Пак Кин Хе відмовилася приходити на засідання Конституційного суду, який готує рішення щодо правомірності її імпічменту. Водночас вона хоче виступити перед народом із ще одним зверненням, в якому спробує переконати всіх у своїй непричетності до корупції та зловживання владою.

Водночас триває суд над подругою президента Чхве Сун Сіль та двома помічниками Пак Кин Хе, яким висунуто звинувачення у корупції, вимаганні коштів на поповнення фондів, які використовувалися на особисте збагачення (підозрюють, що президента — також). У Данії через Інтерпол було заарештовано доньку Чхве Сун Сіль, яку звинувачують в тому, що вона користувалася необгрунтованими пільгами в одному з університетів у Сеулі при вступі до вишу та подальшому навчанні.

Незалежний прокурор, у віданні якого перебуває справа про корупцію у державі, оголосив, що під підозру підпадають також колишній міністр культури та ще двоє громадян, яких вважають причетними до складання списку осіб, котрі критично ставилися до влади і підтримували опозиційних політиків. У «чорному списку», як його назвали в ЗМІ, понад 9 тисяч осіб. Серед них — актори, письменники, режисери тощо.

Днями на допит викликали й віце-президента компанії Samsung Лі Чже Йона. Слідчі прокуратури з особливо важливих справ запитали його: чому одна з найбільших корпорацій країни вносила гроші до двох фондів, пов'язаних з подругою президента та її компанією і чи не пов'язано це з операцією злиття двох компаній концерну, на яку був необхідний дозвіл державних структур, та чи не є внесок у 25 мільйонів доларів прихованим хабаром? Як стало відомо, в рамках цієї справи було допитано також керівника підрозділу стратегічного планування Samsung і його заступника.

Ніна БАЛИКОВА.

ПЛАНЕТА

Політика РФ — найбільша загроза після Другої світової війни

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Джеймс Меттіс також заявив, що підтримує ідею постійної американської військової присутності в Балтійському регіоні. Раніше майбутній очільник Пентагону називав агресію РФ проти України в Криму та на Донбасі «значно гострішою, значно серйознішою», ніж вважають у Вашингтоні та ЄС, і закликав активніше підтримувати нашу державу.

Учора стало відомо, що Сенат США переважною більшістю голосів схвалив законодавчий виняток, який дозволить відставному генералу Джеймсу Меттісу очолити Пентагон, **повідомляє The Hill**. Досі призначенню Меттіса на цю посаду перешкоджав закон, який передбачає, що колишні військові мають піти у відставку не менш ніж за сім років до вступу на посаду очільника Пентагону. Джеймс Меттіс вийшов у відставку лише 2013-го. За законодавчий виняток проголосував 81 сенатор, проти — 17.

Під час сенатських слухань конгресмени ставили запитання і номінанту на посаду глави ЦРУ Майку Помпео, який так само вважає Росію однією із головних загроз. «Росія почала агресивно утверджуватися у світі, увірвавшись в Україну й окупувавши її територію, погрожуючи Європі й при цьому не роблячи майже нічого, щоб допомогти знищенню «Ісламської держави», — **цитує** Помпео **USA Today**.

Відповідаючи на запитання: «Як США можуть протистояти кібератакам з Росії?» він сказав: «Це вимагатиме надзвичайно потужної відповіді від Америки. Відповіді з точки зору безпеки. Ми повинні навчитися краще захищатися від подібного. Також наша відповідь має змусити винних нести відповідальність за свої вчинки проти Сполучених Штатів Америки», **повідомляє Euronews**.

Литва відзначила свою дату концертом на підтримку нашої країни

Учора Литва відзначила День захисників свободи (річницю штурму радянськими військами та спецпризначенцями вільнюського телецентру, під час якого загинуло 15 осіб) особливим концертом на підтримку України «Разом до перемоги». Кошти, зібрані під час заходу, призначатимуться організації «Blue Yellow», що надає всебічну допомогу українським військовим, їхнім рідним та близьким, дітям, які втратили батьків, постраждалим від війни міським громадам, **повідомило Посольство Литовської Республіки в Україні.**

Організатори також запланували, що під час прямої трансляції концерту на каналі Литовського радіо і телебачення до глядачів звернеться Президент Литовської Республіки Даля Грібаускайте. Захід відбувся під патронатом Президента (1998—2003, 2004—2009 рр.) Валдаса Адамкуса.

У концерті взяли участь найкращі виконавці країни. На сцену також було запрошено українських військових, які наразі лікуються у Литві.

Крок до президентської республіки

У ніч на п'ятницю парламент Туреччини прийняв ключові положення конституційної реформи, які дозволяють главі держави бути членом політичної партії і видавати президентські укази. Це розцінюється політологами як важливий крок переходу до президентського правління у країні. Партія справедливості й розвитку, яку в парламенті підтримали депутати від Партії національної дії, переконує народ, що зосередження влади в руках Реджепа Ердогана допоможе країні стати лідером у Європі та унеможливити існування нестійких коаліційних урядів, які працювали в минулих історичних періодах Туреччини.

Олександр БІЛИК.

Конференція стосовно возз'єднання Кіпру, яка нещодавно відбулася у Женеві, завершилася безрезультатно (DW)

Львівська обласна рада оголошує конкурс на відзначення обласною премією імені Героя України Степана Бандери, яку присвоюють громадським і політичним діячам, а також науковцям за вагомий внесок у розбудову української держави, доленосні громадсько–політичні рішення, *передає наш власкор Богдан Кушнір*

В українському культурному центрі в Бат–Ямі (Ізраїль) відкрилася виставка «Природа і квіти України» художника з Чернігова Володимира Наталушка. Попередні виставки митця — «На схилах святих гір» та «Краса і вічність» — із успіхом пройшли у Франції, Норвегії, США та Польщі, *повідомляє наш власкор Василь Чепурний*

Їздити стає дедалі дорожче

Останнім часом до переліку найбільш обговорюваних тем на Житомирщині увійшла вартість проїзду. Люди діляться останніми новинами.

— Уявляєш, проїзд із Житомира до Коростеня подорожчав одразу на 12 гривень. Ще два дні тому платив 48 гривень, а сьогодні вже 60.

— За поїздку з Новоград-Волинського до Житомира водій сказав платити 36 гривень, тобто на 6 гривень більше.

Не оминуло підвищення і приміські маршрути.

— Уранці 10 січня, ідучи на роботу, платив уже 9 гривень за проїзд з Озерного до Житомира. Хоча ще 9 січня вартість проїзду була 7 гривень, — це ще одне враження.

В управлінні промисловості, розвитку інфраструктури і туризму ОДА нагадали, що перевізники самостійно встановлюють ціни на проїзд. Обласна влада не регулює тарифи. Такі повноваження з обладміністрації зняли. Щоб підвищити ціни на маршрутах, перевізники мають обґрунтувати це. А потім самостійно змінюють вартість проїзду. Вона може бути різною, бо залежить і від того, за якою системою оподаткування працює перевізник.

А яка ситуація з міськими перевезеннями? У вересні одна з газет розмістила публікацію під заголовком: «Ряд перевізників виступає категорично проти підвищення тарифів!» Нині на своїй сторінці у Фейсбуку заступник житомирського міського голови Дмитро Ткачук опублікував листи перевізників щодо підвищення цін на проїзд у транспорті. Ось типове формулювання: «У зв'язку з підвищенням цін на паливно-мастильні матеріали, запчастини, шини, а також підвищенням рівня мінімальної зарплати просимо підвищити вартість проїзду. У разі відмови ми будемо змушені зупинити рух автобусів». Про «зупинення» пишуть не всі. А загалом формулювання схожі. Дмитро Ткачук навіть пожартував, що була, мабуть, якась «таємна вечеря», де вони все між собою узгодили.

Найзагадковіше в усьому цьому — посилання на підвищення мінімальної заробітної плати. Скільки справді отримують водії, відомо тільки вузькому колу осіб. Адже ніхто нікому квитки не видає. То як порахувати виручку? Але в будь-якому разі, якщо офіційно платять по мінімуму і далі платитимуть по мінімуму, то витрати власників маршрутів зростуть, адже й нарахування на зарплату стануть більшими.

А як реагують на перспективу здорожчання проїзду пасажири? Вони обурюються, що після цього їх і далі возитимуть у тісних брудних коробках на колесах, порушуючи правила руху... А ще закликають владу поповнити тролейбусний парк. Вартість проїзду в електротранспорті теж зросте, це неминуче, бо електроенергія останнім часом дорожчала кілька разів, то хоча б ґудзики не обривали...

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомир.

Наліпили десять тисяч вареників

На приготування такої порції **(на знімку)** жителям села Кам'янки, що у Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині, знадобилося кілька діб. Таке замовлення вони отримали від земляків, які боронять країну на сході. Кілька десятків господинь із помічниками працювали в місцевій школі. Щоб вареники не зіпсувалися у дорозі, їх залили смальцем. А доставити їх на передову взявся міський голова Михайло Сімашкевич. Очільник міста відвідає шість бригад, де служить майже 300 кам'янчан. Разом із варениками бійцям передали інші подарунки та необхідні речі, які збирали приватні підприємці, працівники різних установ, ЖЕКів, структурних підрозділів міської ради, небайдужі мешканці міста.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Фото надане Кам'янець-Подільською міськрадою.

Незаконно отримані субсидії доведеться повернути

Під час проведення ревізії в Управлінні праці та соціального захисту населення Дубенської РДА спеціалісти Управління Західного офісу Держаудитслужби в Рівненській області виявили, що 35 громадян району, які звернулися за призначенням житлової субсидії, не внесли у декларацію відомості про придбані протягом попередніх 12 місяців автомобілі вартістю понад 50 тисяч гривень. Тож виявлені субсидіанти мають повернути в місцеву казну надміру виплачені субсидії на загальну суму майже 406 тисяч гривень. Про це «Голосу України» повідомила прес-секретар управління Західного офісу Держаудитслужби в Рівненській області Любов Клекотка.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Нацгвардійці відтепер з квартирами

Ключі та сертифікати на право власності на нові квартири отримали дев'ять військовослужбовців двох військових частин Нацгвардії України, що дислокуються на Вінниччині.

— Загалом нинішнього року власниками житла стануть чотириста наших військовослужбовців, — наголосив у своєму виступі командувач Нацгвардії України Юрій Аллеров. — Торік з новосіллям вітали 274 гвардійця. Такої великої кількості житла наша структура не отримувала жодного разу за всі роки незалежності держави.

Вінницька міськрада виділила земельну ділянку для будівництва двох будинків для військових. Про це повідомив міський голова Сергій Моргунов. З ініціативи облдержадміністрації на території Гайсинського району Міноборони відновило колишню військову частину, ліквідовану за часів попереднього керівництва військового відомства. За кошти обласного і районного бюджетів відбудовано приміщення казарми, споруджено котельню, придбано меблі тощо. Нині там базується 59-та мотопіхотна бригада. Підрозділ продовжує отримувати фінансову підтримку.

Як зазначив голова Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій, регіон спільними зусиллями з військовим відомством зміцнює обороноздатність області, що межує з невизнаною Придністровською Молдовською Республікою, де дислокуються російські підрозділи.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Додому привезли яскраві враження

Діти з Дніпропетровщини, які провели на Прикарпатті канікули, повернулися додому *(на знімку)*.

Понад 70 юних відпочивальників упродовж Різдвяних свят проживали у місцевих родинах та знайомилися з традиціями і звичаями краю. За словами координатора групи із 17 павлоградських дітей, які відпочивали у селі Тишківці Городенківського району, Павла Карнети, цей проект дав змогу школярам відчути місцевий колорит приготувань та проведення Святвечора. Діти знайшли нових друзів та домовились товаришувати сім'ями. Протягом зимових канікул в області відпочило 325 дітей із Херсонської, Запорізької, Харківської, Чернігівської, Черкаської та Дніпропетровської областей. Директор департаменту освіти, науки та молодіжної політики ОДА Віктор Кімакович розповів, що співпраця щодо обміну дітей для відпочинку та оздоровлення між Івано-Франківщиною та іншими регіонами триває чотири роки. За цей час в області побували понад три тисячі дітей, які мали можливість познайомитись з мальовничим краєм, відвідати музеї та чимало екскурсій. Варто додати, що перебування дітлахів із південних та центрально-східних регіонів на Прикарпатті стало можливим завдяки співпраці керівників областей, зокрема запрошенню голови ОДА Олега Гончарука та сприянню народного депутата України Анатолія Матвієнка.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Бойовий модуль з лазером і дисплеєм

Фахівці ПАТ «Чернігівський завод радіоприладів» створили полегшений бойовий модуль «Іва». За словами розробників, він не має аналогів в Україні. У нього сучасна система управління вогнем: телевізійна камера з подвійним полем зору, лазерний далекомір, прилади обробки та відображення інформації. Модуль «Іва» є уніфікованим і може встановлюватися на таких українських броньованих автомобілях, як «Дозор-Б», «Спартан», «Кугуар», «Козак», «Тритон».

Відзначається істотне збільшення дальності виявлення цілей — до 7 км. Перевага модуля ще й у тому, що боєць веде стрільбу зсередини модуля за допомогою системи управління вогнем, де поле бою та цілі відображено на дисплеї, а також може спостерігати за місцевістю у денних та нічних умовах за допомогою оптики.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігів.

Є така сільська школа...

На лівому березі річки Молочної, поряд із Мелітополем, стоїть величезне (понад 5 тисяч населення) село Вознесенка. В ньому — школа, 40(!) учнів якої взяли участь у Міжнародній олімпіаді «Наланда-2016 осінь». Організував останню Європейський центр дистанційної освіти з такою само назвою.

Серед учасників — школярі з України, Казахстану, Литви, Білорусі та Росії. Сільські учні 2—10 класів із Мелітопольського району показали кращий серед українських учасників результат. Шестикласниця ж Єлизавета Яцун стала переможницею олімпіади у номінації «Кращий учень-ерудит 2016 року — осінь». За перемогу вона отримала путівку на двох до Дубаю.

Також посіли високі місця та отримали цінні призи Микола Кокарєв, Анастасія Іщенко та Микола Левадний. Відзначений нагородою і шкільний учитель з Вознесенки Микола Биковський.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ЦИФРА

917 млн. грн.

становив річний обсяг надходжень Тернопільської митниці Державної фіскальної служби. Торік митники перерахували до бюджету на 107,7 млн. грн. більше, ніж за 2015 рік. Найбільше надійшло від сплати ПДВ — 823,3 млн. грн.

Галина МИКОЛИН.

Згорів спортклуб, а закрили навчальний заклад

У Сумах сталася масштабна пожежа в елітному спортклубі B-tone. Він розташований у густонаселеному районі міста на вул. Заливній. У ліквідації пожежі брали участь понад 30 рятувальників та 7 одиниць спецтехніки.

Пожежу, що розповсюдилась на площі 1200 кв. метрів, повністю приборкали аж через вісім годин. Розглядається кілька версій виникнення надзвичайної ситуації. Гасіння було ускладнене особливістю будматеріалів, із яких споруджили будівлю. Вони викликали значне задимлення. Від цього постраждала розташована поряд 29-та школа, учнів якої довелось евакуювати. У навчальному процесі оголосили дводенну перерву.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

У 2016 році середня зарплата у Черкаській області становила 4094 гривні, передає наш власкор Лідія ЛІСОВА

Мовитимуть на окупований Донбас

Національна рада видала дозвіл на мовлення на території проведення АТО Національній телекомпанії України, що розповсюджуватиме передачі першої програми «Українського радіо». Про це повідомляє прес-служба Нацради з питань телебачення і радіомовлення.

За попередніми даними, у денний час українським мовленням буде охоплено Костянтинівку, Краматорськ, Димитрів, Артемівськ, Лисичанськ і більшу частину окупованих територій, зокрема Донецьк, Горлівку, Макіївку, Торецьк, Алчевськ. У нічний час сигнал буде значно кращий — він охопить усі окуповані райони Донецької та Луганської областей.

Отже, мешканці підконтрольних та окупованих територій зможуть слухати інформаційні програми «Українського радіо», а також передачі, створені спільно з «Голосом Донбасу», «Радіо «Свобода», які адаптовані для мешканців окупованих районів Донецької та Луганської областей. За приблизними розрахунками технічно запустити мовлення можна буде за три місяці.

Вл. інф.

ТИМ ЧАСОМ

Інтернету немає, з радіо проблеми

Моніторингова місія Міністерства інформаційної політики продовжує аналізувати можливості організації трансляції українських каналів на Луганщині. Зокрема, на території Колядівської сільради Новоайдарського району, де мешкає майже 1000 осіб. За словами радника міністра з питань відновлення мовлення в зоні АТО Олександра Бригинця, ситуація тут незадовільна — населений пункт покривається мовленням українською мовою лише через супутник, а Інтернет провести туди неможливо. Як повідомляє прес-служба міністерства, громада села хотіла б поставити гучномовець, щоб транслювати українське радіо, але можливості приймати стабільний сигнал на сьогодні немає. Люди сподіваються тільки на нову телевежу.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

«Дзвіночок» — кращий для малят

Кращим часописом для дітей визнано всеукраїнський журнал «Дзвіночок». Журі Всеукраїнського конкурсу, який заснувало і щорічно проводить Держкомтелерадіо, визначило з 14 номінантів переможцем видання, яке виходить в Івано-Франківську.

«Дзвіночок» — один із найстаріших дитячих журналів України. Його заснував 1931 року у Львові відомий видавець, власник найбільшого тодішнього львівського українського видавничого концерну Галичини «Українська Преса» Іван Тиктор. Тривалий час «Дзвіночок» редагував український перекладач і дитячий письменник, січовий стрілець Юрій Шкрумеляк, який є автором понад трьох десятків книг для дітей. У 1939-му журнал закрили. А от реабілітували «Дзвіночок» лише в 1992-му завдяки подвижницькій праці письменниці Лесі Пилип'юк, яка очолює часопис і донині.

Нині засновниками і видавцями журналу є Івано-Франківська облрада і трудовий колектив редакції. До редколегії «Дзвіночка» входять відомі письменники та діячі культури, а шеф-редактором є політик і громадський діяч Олександр Сич.

Видання навчає юних читачів рідної мови, розповідає про народні традиції та звичаї, розкриває сторінки історії, знайомить із творами сучасних українських письменників та світової класикою. На його шпальтах також друкують творчі доробки юних читачів.

Прес-служба Держкомтелерадіо.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«Чорноморське морське пароплавство» готується до продажу

Фонд державного майна ухвалив рішення щодо приватизації компанії «Чорноморське морське пароплавство». Залишкова вартість основних фондів підприємства — понад 83 мільйони гривень.

Державна судноплавна компанія «Чорноморське морське пароплавство» за часів СРСР мала у своєму розпорядженні флот у чотириста суден. У 1990-ті роки більшість кораблів було передано офшорним компаніям чи продано за борги. У 2003-му рішенням Господарського суду Одеської області було відкрито провадження щодо банкрутства ЧМП, а в лютому 2006-го почалася процедура санації. У 2011 році Державна служба морського і річкового транспорту (Укрморрічфлот) заявляла, що активи ЧМП залишаться у держвласності й не використовуватимуться для погашення кредиторської заборгованості підприємства.

Крім того, Фонд державного майна вирішив приватизувати державне підприємство водних шляхів «Устьдунайводшлях».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

...область сподівається на азербайджанські інвестиції

Голова Сумської обласної ради Володимир Токар і голова облдержадміністрації Микола Клочко побували в Азербайджані. У поїздці їх супроводжував Почесний консул Азербайджанської Республіки в Україні Афган Салманов. Усі троє взяли участь у телевізійній програмі на азербайджанському каналі ITV.

Очільники Сумщини розповіли телеглядачам дружньої держави, що приїхали, аби налагодити більш тісні економічні відносини з Азербайджаном. Для області це дуже важливо, адже у недалекому минулому вона левову частку своєї продукції експортувала до Росії, але тепер цьому економічному партнеру доводиться шукати заміну. Щодо ділових відносин із Азербайджаном, то не можна сказати, що доведеться їх починати з чистого аркуша. Афган Салманов до призначення Почесним консулом двічі обирався депутатом Сумської обласної ради, мав у регіоні бізнес і був одним з найбільших зарубіжних інвесторів на Сумщині. Хоч офіс консула і розташований у Харкові, Афган Фаганович і нині буває в Сумах та сприяє впровадженню регіональних проектів. В економіку Сумщини продовжують залучатися значні інвестиційні кошти з Азербайджану, але потенціал таких можливостей використано не повністю.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

РЕГІОН: ВОЛИНЬ

Новосілля поліцейських

На Волині оновлені дільничні пункти поліції відкрито в місті Берестечко, селищі Мар'янівка і селі Угринів Горохівського району.

У Мар'янівці, зокрема, це своєрідний дім шерифа, де під одним дахом дільничний офіцер житиме та працюватиме. За основу волинським поліцейським послугував досвід американських колег. До речі, дільниця, яку обслуговує 28-річний офіцер Ігор Мельничук, охоплює 19 населених пунктів, де проживає понад 11 тисяч чоловік. Раніше поліцейському доводилося добиратися на місце служби із райцентру Горохів, де він винаймав житло. Це було незручно й офіцеру, й місцевим жителям. Тепер він разом із дружиною та сином житиме в селищі Мар'янівка. Ігорю Мельничуку надали трикімнатну квартиру в будинку, в якому розміщений і дільничний пункт поліції. У його розпорядженні є також службовий автомобіль, необхідна оргтехніка.

Відновлення дільничного пункту поліції та облаштування житла для дільничного офіцера в Мар'янівці стало можливим завдяки співпраці поліцейських із органами місцевого самоврядування, райдержадміністрацією. Значну допомогу в проведенні ремонту будівлі надало приватне підприємство «Агро-Експрес-Сервіс», яке відроджує в селищі цукрозавод. Районна влада передала дільничному пункту комплект оргтехніки.

На знімку: під час відкриття дому шерифа у селищі Мар'янівка (зліва направо) **підполковник поліції Сергій Потарась — начальник Горохівського відділу поліції ГУ НП у Волинській області, Петро Шпига — начальник Головного управління Національної поліції у Волинській області, Марія Мельничук — дружина дільничного офіцера поліції, старший лейтенант поліції Ігор Мельничук — дільничний офіцер поліції Горохівського відділу поліції.**

Фото сектору комунікації ГУ НП у Волинській області.

Снігові замети «ковтають» автомобілі

Попри те що дороги Херсонщини вже відкриті для проїзду легкових автомобілів і вантажівок, рятувальникам ДСНС щодня доводиться витягувати з заметів вгрузлі в них автівки, а часом і надавати допомогу травмованим людям. Так, біля села Садове Білозерського району з траси до кювету злетіла та перекинулася «KIA», а її 23-річна пасажирка зазнала ушкоджень. Травми дістала і мешканка Ялти, котру до КПВВ «Чонгар» взявся відвезти таксист з Генічеська. Його «БМВ» також не втрималося на дорозі, вилетіло на узбіччя та врізалося в дерево. Зазвичай такі машини з снігу витягають буксирувальним тросом, чіпляючи його за потужнішу вантажівку рятувальників чи пожежну автоцистерну.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

ФОТОФАКТ

У Кіровоградському обласному художньому музеї молодий митець, лауреат премії Кабінету Міністрів України в номінації «За творчі досягнення» Анатолій Кімнатний організував для школярів та їхніх батьків майстер-класи з виготовлення календарів.

Фото Анатолія САРЖЕВСЬКОГО.

Молодята поки що не покладатимуть квітів до пам'ятника Бандері

Одним із найдискусійніших на 17-й сесії Луцької міськради, на якій затверджувався бюджет обласного центру на цей рік, стало питання про виділення 350 тисяч на спорудження пам'ятника Степану Бандері.

Річ у тім, що кілька років тому бетонний постамент під скульптурне зображення Степана Бандери було встановлено перед відділом реєстрації актів цивільного стану. Саме ця обставина обурює багатьох лучан. На їхню думку, не місце пам'ятникам політичним вождям біля установи, де мають стояти символи кохання і сімейної злагоди.

Максим СОЛОНЕНКО.

На Рівненщині майже 200 тисяч домогосподарств отримують субсидії, повідомляють у Рівненській ОДА

Бійці Івано–Франківської групи СБУ виявили на Луганщині схованку з боєприпасами, облаштовану в занедбаному будинку в с. Макарове. Оперативники вилучили чотирнадцять гранатометів, тридцять гранат для підствольного гранатомета, гранати РГД–5 та Ф–1 із запалами, п’ять тротилових шашок загальною вагою 1,3 кг та сім тисяч набоїв, *передає наш власкор Галина Брухаль*

Із тіні в цілковиті сутінки?

Хто заплатить і хто отримає збільшену мінімальну зарплату

Питання не сходить з уст багатьох. Насамперед тих, хто реально ходить на роботу і заробляє на життя. Окрім бюджетників, для котрих обіцяна урядом мінімалка у 3,2 тисячі гривень видається доволі реальною. Решта ж працедавців і їхні працівники просто завмерли в очікуванні: що ж буде з ними буквально за кілька тижнів? Хто захоче, а головне — зможе платити такі суми? І чим обернеться це зростання для теперішніх «середняків»?

Та поки розмови точаться про майбутні статки, на місцях розібратися б із теперішніми злиднями. Навіть при торішній мінімалці Хмельниччині ніяк не вдавалося піднятись із останніх сходинок у зарплатних загальнодержавних рейтингах. У листопаді заробіток одного штатного працівника в області становив 4,1 тисячі гривень, тоді як середня цифра по країні — близько 5,4 тисячі. При таких скромних цифрах отримувати ледь не на чверть менше — це жити у багато разів гірше і бідніше.

Але навіть такий показник не дає реальної картини. Якщо спуститись нижче від обласного центру до районів, то платня зменшується у рази. Наприклад, у Білогірському, Старосинявському та Теофіпольському районах середній показник становив відповідно всього 3,1—3,3 тисячі гривень, тобто ледь наблизився до нового мінімуму. І як зробити новий стрибок догори, там просто не знають.

Якщо ж піти далі по окремих галузях і підприємствах, то картинка ще сумніша. Так, аграрний сектор вважається в області доволі успішним у цьому рейтингу — середня заробітна плата тут дорівнює середній по області. Однак за даними, що були оприлюднені на колегії ОДА, 73 відсотки сільськогосподарських підприємств забезпечили виплату заробітної плати більше 2500 гривень, 10 відсотків — більше 1600 гривень. Наприклад, у Славутському, Ярмолинецькому та Дунаєвецькому районах середній показник не піднявся вище від 2,1—2,8 тисячі гривень. Тобто, якщо піти зарплатними сходинками далі вниз до кожної родини, то вийде, що реально селянин заробляв півтори-дві тисячі гривень. Просто копійки.

Здається, що нові обіцянки мали б тільки потішити людей. Та особливої радості й оптимізму поки що не видно.

Замість достатку — звільнення

Голова Теофіпольської райдержадміністрації Юрій Маєвський це підтверджує:

— Збільшення мінімальної зарплати до вказаного урядом рівня призведе до того, що частина керівників просто почне звільняти своїх працівників, не витримавши фінансового навантаження. Вже тепер від людей, стурбованих цією ситуацією, на адресу РДА надходить чимало звернень із проханням донести цю позицію до урядовців.

Хоча навряд чи така позиція їм невідома. Втім, кожен залишається при своїх переконаннях. Саме у тому, що сценарій скорочення працівників найбільш вірогідний, переконана і значна частина представників малого та середнього бізнесу, з якими довелось розмовляти. А власник невеличкої автомайстерні підтвердив свої міркування ще й такими розрахунками. Сьогодні у нього працює десять чоловік. Офіційно він платить їм мінімальну зарплату по 1450 гривень. Якщо скласти всі податки — єдиний соціальний внесок, на дохід фізичних осіб та військовий збір, тобто разом понад 41 відсоток від нарахованого, то виходить понад шість тисяч гривень. Але зізнається, що насправді, крім цього, він доплачує ще майже стільки ж кожному, тобто до трьох тисяч гривень. І робить це неофіційно, як і багато інших його знайомих. Так економить все ті ж шість тисяч.

Робітники погоджуються на таку оплату, бо страховий стаж їм усетаки йде. А знайти роботу з більшою зарплатою навряд чи вдасться. Та й власнику майстерні вигідно. Бо для такого підприємства, як у нього, — це суттєва економія. Ці ж гроші можуть піти, приміром, на опалення приміщення.

Як буде з нового року? Не знає, що буде «гуманніше»: скоротити половину своїх робітників чи вимкнути опалення. Але в тому, що доведеться щось зменшувати і скорочувати, навіть не сумнівається. Адже більших прибутків він не очікує. Зате подальше зростання цін на енергоносії та виробничі витрати через інфляцію цілком імовірні.

Не можна виключати, що саме на таких тіньових схемах дехто заробляє надприбутки. Але для тих підприємств, де працює від кількох чоловік до кількох десятків, нинішня тінь — не так спосіб наживатись, як можливість вижити. Не дивно, що вона шириться і стає дедалі густішою. І це попри всі намагання влади побороти її.

За даними ОДА, із 535 тисяч працездатного населення області майже 135 тисяч перебувають у тіні. Причому більша частина, тобто майже 116 тисяч, живе і працює, приховуючи свої реальні заробітки, в районних центрах і в селах.

Наскільки точні ці дані, сказати важко. Але навіть при певних відхиленнях цифра вражає. Ні для кого не таємниця, що «неофіційно» працюють цілі галузі — приватна медицина, перевізники, ресторанно-готельні заклади, будівельні компанії. І попри всі старання фіскальних та контролюючих органів здолати цю тенденцію не вдається. Неважко здогадатись, що значна частина цих працівників показує як офіційний заробіток саме мінімальний. У якій графі вони опиняться завтра, коли ця сума зросте більш як удвічі?

Пенсіонери і «середняки» стануть біднішими

Уже тепер багато хто з підприємців прогнозує, що невдовзі ця тінь може перетворитись на непроглядні фінансові сутінки. А останні зачеплять не тільки тих, хто сидить на мінімалці. Якщо раніше її підвищення автоматично тягнуло за собою збільшення виплат для цілої низки інших категорій працівників, то тепер із цим покінчено. Вже з січня мінімальна не буде прив’язана до доходів держслужбовців та інших чиновників. Тобто кожен піде своїм шляхом. Для людей із надприбутками він буде широким, відкритим і нічим не обмеженим, бо вже не буде «некоректних» порівнянь, у скільки десятків і сотень разів їхні статки перевищують заробітки найбідніших.

Але зовсім в іншій ситуації опиняються ті, хто нині заробляє 4—5 тисяч гривень. Досі вони вважали такі заробітки середніми, але зростаючий мінімум автоматично наближає їх до бідних, бо їм ніхто не обіцяє збільшення.

Про місце пенсіонерів у цій ієрархії статків вже й говорити не доводиться. Якщо повернутись до вже згаданого Теофіпольського району, то голова РДА додає:

— У нашому районі проживає десять тисяч пенсіонерів. Якщо мінімальна зарплата підніметься, то на рівень їхніх пенсій це не вплине. Навіть для тих, чиї мінімальні пенсії становлять близько тисячі гривень. Вони не отримають таких суттєвих надбавок. У результаті розрив між пенсіями і зарплатами стає ще більшим, а це не може не позначитись на соціальному незадоволенні людей.

Ситуація, щонайменше, видається дивною: людям обіцяють більше, а вони не дуже й хочуть. Та насправді ніхто не відмовлявся б від вищих зарплат, якби врешті-решт вони не загрожували безробіттям. Чи вдасться зберегти баланс між новими нарахуваннями і старими штатними розписами, сказати важко.

Натомість переважна більшість готова миритись зі своїми заробітками, але за умови, що не ростимуть ціни й тарифи. А от саме останнього ніхто й не обіцяє.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Стан соціально-трудових відносин на Хмельниччині

Райони (міста)	Кількість наявного населення	Кількість пенсіонерів, у тому числі військових пенсіонерів (за даними ПФУ)	Працездатне населення	Населення, яке застраховане у Пенсійному фонді (за даними ПФУ)	Кількість населення працездатного віку, яке перебуває в тіні
м. Хмельницький	269 032	79 049	131 742	116 403	15 339
Усього по містах	520 894	148 766	245 240	196 222	49 018
Усього по районах	768 717	261 660	290 029	174 324	115 705
Усього по області	1289 611	410 426	535 269	370 546	164 723

Колектив, народжений у новорічний день

1 січня у Луцькому міжрайонному управлінні водного господарства відзначали півстолітній ювілей. Напередодні цієї славної дати там побував наш кореспондент.

Там, де починаються волинські ріки

З-поміж семи управлінь водного господарства Волині Луцьке обслуговує найбільшу територію — весь південь області. На решту шість управлінь припадають лише 9 із 16 районів, щоправда, більш багатоводних.

Зазирнімо на одну із найменших осушувальних систем — «Верхів’я річки Конопелька». Розташована вона за двадцять кілометрів на схід від Луцька, на межі лісостепової і поліської зон. Досить сказати, що за кілька кілометрів маємо перепад висот від 200 метрів над рівнем моря в селі Звірів і до 240 в сусідньому з ним селі Романові. На цій землі нині господарює СТзОВ «Романів», з керівником якого Віталієм Зарембою зустрілися напередодні ювілею місцевих водогосподарників. Віталій Миколайович — знана в регіоні людина. Він багато років працював першим заступником голови ОДА, а нині очолює профільну комісію в обласній раді.

— У 1981-му я вже був виконувачем обов’язків голови колгоспу. Головою став уже наступного року, — пригадує перші роки роботи в Романові Віталій Заремба. — Саме здавали цю осушувальну систему. Землі тут були не заболоченими, а перезволоженими. Використовували їх лише для випасання худоби. Сьогодні в господарстві вони є одними з найпродуктивніших. Там вирощуємо 80—90 центнерів зернових, накопуємо з гектара по 700 центнерів цукрових буряків, цього року — 735 центнерів. Кукурудзи в сухому зерні зібрали по 147 центнерів з гектара. Всіма цими показниками ми завдячуємо не лише вмілій агротехніці, а й нашим колегам — водогосподарникам з Луцького міжрайонного управління. У нас немає жодного поля, що не впиралося б у якусь канаву. Сільська рада, за якою юридично закріплена вся внутрішньогосподарська меліоративна мережа і яка не має ні коштів, ні можливостей доглядати за нею, торік уклала з товариством договір про передачу нам осушувальної системи в оперативне управління.

— Річ у тім, що в нас немає жодного поля, яке б не прилягало до рівчака. Вони забезпечують нормальний стік води, — продовжує свою розповідь Віталій Заремба. — Їх без відповідної техніки, без геодезичної зйомки місцевості просто так не викопаєш. Кожні чотирип’ять років нам потрібно їх чистити. Однак ідемо на ці затрати, бо це дає велику віддачу.

— З керівником СТзОВ «Романів» Віталієм Зарембою підтримуємо ділові відносини вже тривалий час, — долучається до розмови начальник Луцького міжрайонного управління водного господарства Іван Шевчик. — Щорічно проводимо очистку каналів, а якщо є необхідність, то й обкошуємо їх. Сприяємо їм у високоефективному використанні осушених земель. Приємно з таким господарством і його керівником працювати. Завжди знаходимо взаєморозуміння. Коли в нас виникали якісь проблеми, Віталій Миколайович нам теж ніколи не відмовляв. Отримуємо задоволення від цієї співпраці, бачимо її ефект.

Розповідаємо про все це, щоб читачі краще зрозуміли значення меліорації для нашого регіону.

До чистих джерел

Оскільки наша розмова відбувалася напередодні ювілею управління, ми попросили його багаторічного керівника розповісти про свій колектив.

— Обслуговуємо міжгосподарські системи в семи південних районах нашої області, а це понад тисячу кілометрів каналів, більше як п’ятсот гідротехнічних споруд. Таке господарство потребує щоденної уваги. В кращі роки фінансування робіт здійснювалося переважно за кошти державного бюджету. Останнім часом, скажімо так, стало трохи гірше. Але ми також не стоїмо на місці, розвиваємося. Щороку наше управління надає послуг на 800—900 тисяч гривень. Беремо участь у всеукраїнському конкурсі «До чистих джерел». У 2015-му в селі Воротнів Луцького району разом з парафіянами місцевого храму, його настоятелем отцем Михаїлом відновили й упорядкували джерело. За виконані на ньому роботи управління посіло перше місце на цьому конкурсі і торік було нагороджене кубком, грамотами, цінним подарунком. Загалом у різних районах області вже відновили двадцять джерел. Нині за договором із Заборольською сільською радою проводимо очищення каналу в селі Антонівка Луцького району. Це дасть змогу уникнути підтоплень сільгоспугідь і господарств населення. Такі само роботи виконуємо і в Рожищенському районі. У ці святкові дні хочу сказати хороші слова про наших трудівників, завдяки чиїй сумлінній праці було досягнуто значних успіхів. Насамперед хочу відзначити оглядачів гідротехнічних споруд Цуманської експлуатаційної дільниці Анатолія Мацька й Анатолія Мельника, машиніста екскаватора, заслуженого працівника сільського господарства Миколу Гальченка, начальника відділу експлуатації водогосподарських систем Віру Бузінську, оглядача Луцької експлуатаційної дільниці Дмитра Лисака. До речі, Дмитро Володимирович працює в управлінні вже 45 років. Звичайно, що на наш ювілей їх усіх буде відзначено.

Редакція газети теж вітає цей славний трудовий колектив з 50-річчям.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

На знімку: начальник Луцького МУВГ Іван Шевчик, заступник начальника обласного управління водних ресурсів Віталій Мушка і керівник СТзОВ «Романів» Віталій Заремба (зліва направо).

Фото автора.

Герой ненашого часу

Перший відгук про прозу Володимира Козловського** (на знімку) **в нашій газеті з'явився вісім років тому. Відтоді «Голос України» стежить за творчістю автора. Сьогодні пропонуємо вашій увазі міркування поетеси та публіциста Лесі Косенко, записані нею на Кіпрі під час підготовки до презентації книги письменника, перекладеної грецькою мовою.

Письменнику непросто ужитися з часом: хтось його випереджає, хтось залишається в минулому, а хтось сам стає одиницею відліку...

Володимир Козловський народився в Києві в 1988 році. Він дипломований юрист. Працює на телебаченні. Написав загалом вісім книг. Кажуть, вісімка — число розвитку...

Повісті й оповідання молодого прозаїка йдуть по висхідній: від містики до майстерно виписаних побутових реалій, від іронії — до безвихідного песимізму. Останнє — явний відбиток нашої епохи. Але, на відміну від багатьох однолітків, він не опускається до цинізму й агресії. Співчутливість рухає ним. Один із його героїв — Антон, який не пережив цькування юрби. Хто винуватий? Винуватці — не бандити, а звичайні середньостатистичні наші сучасники, непрямі, недоведені, але злочинці. Тим вони і жахливі.

Автор намагається безсторонньо препарувати природу поведінки та вчинків своїх персонажів — тут, напевно, дається взнаки його базова юридична освіта. У главі «Історія «вилупка» (роман «Автобус у пекло», вид. «Рута», 2016) успішного парубка, студента Антона, не сприймає двір, вулиця, мікрорайон. Не тому, що він небезпечний. А тому, що «інший». Антону незрозумілі причини такого виклику, і він його не приймає, намагається не помічати. Він вчиться легко, не обділений увагою дівчат, але друзів собі шукає в гуртожитку, а не в рідному дворі. Чому так?

Молоді новосели спального району переважно були киянами в першому поколінні. Їхнім батькам непросто діставалися «квадрати» у новобудовах. Ціною чималих зусиль вони чіплялися за столичний асфальт. І це почуття передавалося їхнім дітям, об'єднувало в нову міську силу. Десь у центрі великого міста — бібліотеки, музеї, виставки. На околицях же свої пріоритети. І горе тому, хто не вписувався в їхні рамки.

Родина Антона переїхала зі старого району, бо вони були корінними жителями столиці. Комфорту й простору здавалося більше, а внутрішній дискомфорт до уваги ніхто не брав. Антон намагався стати співчутливим новоселом, хоча це в нього так і не вийшло. Вступивши в університет на престижний факультет, він потягнувся до нових друзів, але щовечора змушений був повертатися туди, де його, м'яко кажучи, не чекали й проводжали щораз очима недоброзичливої юрби з перевантаженої від обивателів і пивних пляшок лавочки. Тут Антон свою оцінку одержав раз і назавжди, як «чужинець» у рідному місті. «Я цього типа знаю. Рідкісний виродок. На районі іншого такого не знайдеш».

Може, так думали не всі. Але більшість.

Чи боявся юрби герой Володимира Козловського? Ні. Але не знав, як з нею впоратися. І тільки зробивши крок у двір із вікна висотки, був упевнений, що в одну мить його кривдники зникнуть разом із ним. Але того нещасливого вечора на лавці завсідники так само пили пиво.

Ці герої Володимира Козловського — не зневірені безумці, фанатики. Не злочинці, які розкаялися. Але історії їхніх фатальних помилок — це поступове наближення до небезпечної межі. І якщо в його короткому оповіданні «Прощання зі світом» (вид. «Криница», К., 2010) угадуються ранній Хемінгуей і Ремарк, то в наступних оповіданнях уже чітко проступають контури літературних дослідів Едгара По. Як і він, молодий прозаїк намагається пізнати рушійні сили вчинків своїх героїв, зрозуміти людську природу особистості.

...Цього року культурною столицею Європи вибрано місто Пафос на Кіпрі. Девізом діалогу письменників, художників, артистів, учених,

бізнесменів стала фраза «Лист до іншого». Тобто кращі здобутки літератури та мистецтва, які представлять європейські країни в стародавньому місті на Острові Афродіти, отримають статус послань, звернень до іншого, незнайомого, несхожого на інших, який розмовляє незвичною мовою, але — живе в один час на одній спільній планеті.

Не важливо, чи думав про це Володимир Козловський, але його задуми рухаються в цьому загальноєвропейському напрямі, як і вісім із гаком років тому, коли у видавництві «Криница» вийшла перша книга автора — «Трохи вечора на пляжному піску». Його картина світу залишається колишньою — це матриця нашого часу. А сам Володимир Козловський персоніфікує нове покоління, яке в Європі називають центеніали. Вони прийшли на зміну мілленіалам, які прагнули звернути на себе увагу за допомогою флешмобів і селфі, виділитися серед «білих комірців», котрі відривалися в дешевих турпоїздках і на корпоративах.

Нові люди нашого часу не ділять світ на цифровий і реальний. Вони хочуть стабільності, спокою і процвітання. Їм не подобаються одноразові речі. Вони купують те, що прослужить довго. У середовищі центеніалів модно бути мінімалістом. Вони цінують мир і терплячі до відмінності інших. Сьогодні їм 18—20 років. І хоча Володимир Козловський трохи старший за них, він скоріше стоїть на стику двох поколінь. Уся його творчість сповнена щирого прагнення допомогти своїм співвітчизникам стати внутрішньо вільними, обстояти своє право на особистий вибір, вирватися з генетичних ланцюгів пострадянського синдрому, подолати інерцію й фатальну лінь юрби. Не за горами той час, коли його герої із приречених жертв обставин і «суспільної думки» перетворяться на символи нових людей нового часу.

Леся КОСЕНКО.

Лімасол—Київ.

Театр винятково англійською

У Дніпрі створили новий театр. Поки що безіменний, але унікальний: у трупі — волонтери й переселенці зі сходу країни, а вистави — винятково англійською мовою.

Творець театру — Ніна Румянцева, колишній викладач англійської в Дніпропетровському національному університеті імені Олеся Гончара. Із часів Майдану вона добре відома в колах активних дніпрян. Збирала гроші й продукти для військовослужбовців, дві зими плела шкарпетки для солдатів. Але якось замислилася: а що вона, з її знанням англійської, любов'ю до театру, може особливого зробити для своїх співвітчизників, які потрапили в непросту ситуацію.

От так і виріс унікальний театр. Ще до Майдану, вийшовши на пенсію, Ніна В'ячеславівна збирала в себе на квартирі учнів і ставила з ними п'єси. «Для кращого засвоєння англійської», — каже ця дивовижна жінка. Такий досвід дав змогу створити театр для волонтерів і переселенців у стінах громадської організації «Допомога Дніпра», утвореної влітку 2014 року для допомоги людям, які плавом плили на Дніпропетровщину з Донбасу. Кістяк трупи становили волонтери цієї організації, а також переселенці, що займалися на курсах англійської мови, влаштованих такими ентузіастами, як Ніна Румянцева.

Діяльність театру почалася з невеликих фрагментів із різних п'єс. Справжній аншлаг спостерігався на постановці за творами Роберта Бернса. А нова прем'єра відбулася вже в стінах Дніпропетровської центральної міської бібліотеки, під завісу року, оголошеного в Україні Роком англійської мови. У соціокультурний центр бібліотеки прийшли й просто допитливі городяни, які хотіли вдосконалити англійську, й ті, хто глибоко поважає подвижницьку діяльність Ніни Румянцевої. Актори з числа волонтерів і переселенців: Настя Касаткіна, Вероніка і Єва Авраменко, Настя Мухіна, Георгій Абакунов, Ілля Федосов, Вікторія Ступішина — показали глядачам уривки з творів Сомерсета Моема, Артура Хейлі, Вільяма Сарояна й Бернарда Шоу. Глядачі не шкодували долонь і добрих слів, адресованих художньому керівнику театру й вихованцям Ніни Румянцевої. Загалом перші гастролі — а саме так назвала дебют театру в центральній міській бібліотеці завідувачка відділу документів іноземними мовами Олена Степанюк — виявилися успішними. Схоже, Ніна Румянцева і її театр покажуть городянам ще не одну виставу. Тож стежте за об'явами. Вхід, зрозуміло, вільний.

Ольга ПЕРОВА.

На знімку: сцена з вистави «Моя чарівна леді» Бернарда Шоу.

Фото автора.

«Оберіг» повертається

Волинська обласна рада на позачерговій 9-й сесії прийняла рішення про відновлення в 2017 році фестивалю авторської пісні та співаної поезії «Оберіг».

Найкращі пісні народжуються у найважчі часи, бо душа, що страждає, — поетична. Саме таким одухотвореним лучанам запам'ятався перший фестиваль авторської пісні та співаної поезії «Оберіг» зразка 1989 року. Усього тридцять учасників зібрав він, але скільки надії на краще вони подарували тоді глядачам. Потім були другий і третій фестивалі... І пауза у чверть століття.

Сказати, що волиняни, які були якось причетні до перших фестивалів «Оберіг», його майбутньому відродженню раді, замало. Вони щасливі! Незвично емоційним видається і зміст прийнятого сесією обласної ради звернення до міністра культури України Євгена Нищука щодо його сприяння в проведенні Всеукраїнського фестивалю авторської пісні та співаної поезії «Оберіг».

Через певні фінансові і організаційні проблеми фестиваль більше не проводився. Найдовше його дух намагався підтримувати лучанин Олексій Левченко, запрошуючи лауреатів «Оберегу» на творчі вечори в свій готель «Залєскі». Та раптова смерть взимку 2012 року обірвала життєвий шлях Олексія Левченка, а заразом й погасила надію на відродження фестивалю. На щастя, знайшлися люди, яким не байдужа доля української авторської пісні.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

ДОВІДКОВО

Переможцем одного з перших «Оберегів» стала відомий лікар-рятівник героїв третього Майдану, а нині народний депутат України Ольга Богомолець, а членом оргкомітету фестивалю був тодішній редактор «Голосу України» Сергій Правденко.

ПОДРОБИЦІ

На вогник бібліотеки збираються понад півтора століття

У місті Гадяч, що на Полтавщині, відзначили 155-річчя Центральної районної бібліотеки ім. Лесі Українки. З цієї нагоди тут влаштували круглий стіл за участю господарів, читачів і гостей. Зустріч давніх друзів відбувалася під акомпанемент чарівних звуків скрипки, які доповнювали спогади та роздуми про унікальний шлях книгозбірні крізь три століття. Її «батьком» по праву вважають видатного земляка — філософа, історика, публіциста, подвижника української справи Михайла Драгоманова.

Ще замолоду, приїжджаючи до рідного міста з Києва, де навчався в університеті, він ініціював заснування тут публічної бібліотеки. До справи долучилися тутешні ентузіасти — брат Панаса Мирного Іван Рудченко (в літературі відомий як Іван Білик), поет і етнограф Семен Метлинський та їхні однодумці. І ось 1861 року в Гадячі відкрили першу громадську книгозбірню. Спочатку вона «квартирувала» у приватному помешканні лікаря Черниша, котрий за сумісництвом виконував роль бібліотекаря.

Перші книги Шевченка, Гоголя й Пушкіна придбали за кошти, виручені під час аматорських вистав і концертів. Різними виданнями, зокрема й періодикою, фонд поповнювався також за рахунок доброчинців. До речі, за користування бібліотекою читачам тоді доводилося платити 3 карбованці на рік, тож заходили на її вогник переважно люди заможні. Постійною читачкою була Єлизавета Драгоманова — бабуся Лесі Українки. Бувала тут і сама Леся...

У книгозбірні зберігається унікальний документ — «Звіт» за 1888 рік, складений її працівником М. Немировим, який засвідчував, що тоді «бібліотечна справа увійшла в моду». Звісно, не оминули цей осередок духовності та культури й буревії XX століття. Під час окупації Гадяча гітлерівці використовували приміщення як... стайню, а книги просто викинули на подвір'я. Бібліотекар М. Рубан уночі перевозив їх на зберігання в одну з тутешніх шкіл на возику...

Із 1948-го бібліотека носить ім'я Лесі Українки. Вона стала провідним інформаційно-просвітницьким закладом «найукраїнішого» краю (саме так називала Гадяцький край поетеса). Сьогодні тільки книжковий фонд бібліотеки налічує понад 56 тисяч примірників, а загалом одиниць друку — більш як 94 тисячі. Ними користуються майже 5 тисяч читачів. Щоб у їхній пам'яті ніколи не замулювалися першоджерела закладу, напередодні ювілею тут облаштували музейну кімнату історії бібліотеки.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтавська область.

На знімку: меморіальну дошку «батькові» першої публічної бібліотеки в Гадячі Михайлу Драгоманову встановили на будівлі колишнього повітового училища, де він навчався.

Фото автора.

Корабель молодих лідерів

Світлана Ярова, 25-річний депутат Вінницької міськради, виборола право брати участь у програмі уряду Японії «Корабель молодих лідерів світу» (Ship for World Youth Leaders Program).

Уперше за 29 років існування програми до неї долучилися українці. У складі нашої делегації 12 учасників — порівну хлопців і дівчат. З 16 січня по 4 березня нинішнього року вони представлятимуть Україну в Японії. Ось що розповіла Світлана Ярова перед від'їздом до Країни вранішнього сонця.

— Національним лідером делегації обрали Ярослава Кучера, — каже пані Світлана. — Мені відведена роль його заступника. Будемо спілкуватися і налагоджувати контакти із молодіжними лідерами таких країн, як Японія, Бразилія, Індія, Єгипет, Канада, Кенія, Коста-Ріка, Королівство Тонга, Нова Зеландія та Республіка Фіджі. Загалом нараховується 240 учасників, половина з яких — японці.

ДОВІДКА

25-річна Світлана Ярова — випускниця Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Працювала у Вінницькому міському суді, в облраді, очолювала благодійний фонд «Талант-Інвест». У 2012 році виграла грант на поїздку у Швейцарію для вивчення діяльності місцевого самоврядування. Зізналася, що має мрію перетворити Вінницю на маленьку Швейцарію. На виборах до Вінницької міськради здобула перемогу на своєму окрузі серед 16 претендентів. Є заступником голови фракції партії «Вінницька Європейська стратегія», обрана секретарем однієї з постійних комісій міськради.

Співрозмовниця пояснила, що під час ознайомлення з країною, на це відводиться тридцять хвилин, вони виконають всесвітньо відомий «Щедрик» Миколи Леонтовича, читатимуть вірші Тараса Шевченка, покажуть, як плести ляльки-мотанки та продемонструють уміння українців вишивати. При цьому всі будуть вбрані в український національний одяг. — Веземо також низку презентацій про історію нашої держави, — продовжує Світлана Ярова. — Підготували чотири семінари, зокрема, на тему екології і подолання наслідків аварії на ЧАЕС, а також гібридної війни. Хочемо пояснити, якою насправді є наша прекрасна Україна, наскільки вона відкрита для світу, якими щирими і миролюбними є українці. Незважаючи на це, ворог прийшов на нашу землю. І про це мають знати у світі.

Більшість програми відбуватиметься на... кораблі в Тихому океані. Нашого керівника поінформували, що в нього передбачена зустріч з родиною імператора Японії. Він також братиме участь в офіційному прийомі у Прем'єр-міністра країни, де буде присутня і заступник керівника делегації.

Відбір учасників проводило Міністерство молоді і спорту. Насамперед вимагалося вільне володіння англійською. Треба було також разом із заявкою і мотиваційним листом надіслати трьохвилинне відео про себе і свою громадську діяльність. Під час другого етапу відбору претенденти пройшли співбесіди з представниками посольства Японії в Україні та чиновниками Міністерства молоді та спорту і благодійного фонду Богдана Гаврилишина. До речі, учасники нашої команди матимуть офіційну форму, дизайн якої розробили для Олімпійської збірної на минулорічних іграх у Бразилії.

Світлана Ярова** (крайня ліворуч) **у складі української делегації представлятиме країну у програмі уряду Японії «Корабель молодих лідерів світу».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Фото з сайту Вінницької облдержадміністрації.

У Києві стартував комунально–платіжний Армагеддон

Заплатити за світло, газ, воду та внести квартплату тепер можна тільки у відділеннях банків, зокрема в Ощадбанку, ПриватБанку, платіжними картками у 34 точках прийому «Центру комунального сервісу» і за допомогою онлайн-сервісів через сайти комунальних підприємств. Про поштові відділення, де містяни щомісяця вистоювали величезні черги, тепер можна забути. Укрпошта зажадала більший відсоток за свої послуги при прийманні комунальних платежів і з 1 січня припинила дію договору з міським Головним інформаційно-обчислювальним центром (ГІОЦ). Про це повідомив його директор Віталій Козубський. Тепер усі, хто платив на пошті, перемістяться в каси банків.

Але це ще не весь клопіт. Частина жителів столиці замість звичних платіжок одержала «пробний варіант» нового платіжного бланка, що готується до впровадження, на якому надруковані всі квитанції: квартплата, вода, опалення, газ, електроенергія. За словами заступника голови КМДА Петра Пантелеєва, помилково такі бланки розіслали завчасно, і зараз за ними можна оплатити тільки квартплату та послуги Київводоканалу. Київенерго та Київгаз розішлють свої квитанції окремо. Внести плату в цьому місяці можна не до 20 числа, а до 25. А загалом влада столиці, «на численні прохання трудящих» і для їхньої зручності, має намір незабаром повернутися до розсилання єдиного платіжного документа на всі види послуг.

Крім того, кияни, яких обслуговують приватні жеки, а це 40 відсотків житлового фонду міста, раптом виявили, що квартплата за грудень підвищилася в півтора разу. Наприклад, КП «Житло-сервіс» підвищило плату за утримання будинків із 3,4 грн. за квадратний метр до 5,05. Заздалегідь ніхто мешканців не попередив. У вивішених постфактум оголошеннях у парадних зростання тарифу пояснюється підвищенням вартості електроенергії для місць загального користування в будинках і розпорядженням КМДА № 1216 від 2.12.2016 року. Як розповіли «Голосу України» у столичній міськдержадміністрації, услід за приватними, незабаром квартплату підвищать і за послуги комунальних жеків.

Катерина НОВОСВІТНЯ.

Податкову міліцію ніхто не ліквідовував

Податкова міліція діятиме доти, доки законодавчо не буде створено новий відповідний орган. Про це, якщо стисло, йдеться у відповіді Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики Державній фіскальній службі.

Роз'яснення комітету знадобилося у зв'язку з тим, що нібито через помилку у змінах до Податкового кодексу податкова міліція з 1 січня деюре ліквідована, хоча де-факто її повноваження не передано новому органу.

У комітеті пояснили, що «виключення розділу XVIII «Податкова міліція» Податкового кодексу України (...) починають діяти з дня набрання чинності законом, який визначає правові основи організації та діяльності центрального органу виконавчої влади, на який покладається обов'язок забезпечення запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття кримінальних правопорушень, об'єктом яких є фінансові інтереси держави (...)». Простою мовою, поки не створять нового підрозділу боротьби із фінансовими злочинами, податкова міліція діятиме.

Проте це непорозуміння породило цілу дискусію на тему, якою ж має бути реформована податкова міліція. Міністр фінансів Олександр Данилюк вважає, що податкову міліцію слід ліквідувати, а натомість створити аналітичну фінансову поліцію. З цим категорично не погодився міністр внутрішніх справ. «Жодної фінансової поліції допускати не можна! Потрібно створити сучасну службу фінансових розслідувань, а не ремейк пострадянського ОБХСС», — написав Аваков у своєму мікроблозі.

Незважаючи на це, у Мінфіні запевняють, що законопроект про створення фінансової поліції незабаром буде представлений уряду. Тож очевидно, що попереду — велика дискусія з приводу того, як далі працюватимуть фінансові детективи.

Тетяна ПАСОВА.

Була «кравчучка», стала «путінка»

Попри зимову негоду та труднощі при переході через ветхий дощатий місток ділянки підірваного мосту на КПВВ у Станиці Луганській, населення продовжує перевозити вантажі з підконтрольної України частини області на окуповану.

Це переважно продукти харчування, сільгосппродукція, вирощена місцевими жителями. З деякого часу ручні візки для вантажу, які раніше в народі називали «кравчучками», у жарт перейменували на «путінки». Таким чином люди називають винуватця свого нинішнього складного життя. Про це в ефірі телеканалу «112 Україна» розповів голова Станично-Луганської райдержадміністрації Юрій Золкін. Коментуючи цей факт, він висловився проти повної економічної блокади окупованої частини регіону та заявив, що не проти того, щоб жителі Станиці Луганської й інших підконтрольних владі районів продавали за лінію розмежування сільгосппродукцію, вирощену на своїх особистих обійстях. Адже людям треба якось годувати родини. Раніше він говорив про те, що ситуація в районі пункту пропуску в Станиці Луганській, куди луганчани приїжджають по дешеві продукти харчування, це «краща пропаганда, що показує реальну ситуацію в «ЛНР».

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

На знімку: на пункті пропуску в Станиці Луганській.

Фото сайту «Донбасс: комментарии».

Бойовики обстрілюють самі себе, щоб одержати більше грошей із Москви

За інформацією прес-центру штабу АТО, за добу (дані на ранок 13.01) російсько-окупаційні війська 78 разів відкривали вогонь по позиціях українських захисників.

Як **повідомляє група «Інформаційний опір»**, ворог веде обстріли практично по всій ділянці лінії фронту в зоні відповідальності оперативно-тактичного угруповання «Маріуполь». Обстрілювали лівий фланг підрозділів українських військ, що обороняються на Світлодарській дузі. Тут фіксувалися кількаразові удари з мінометів обох калібрів (120 та 82 мм) і удари 122-мм ствольної артилерії.

«Традиційно» — у районі Авдіївки, а також на широкій ділянці на захід від Горлівки (від Зайцевого до Новгородського та південніше) вогонь вівся зі станкових гранатометів, періодично окупанти завдавали ударів мінометними групами на всьому просторі ділянки. Також у районі Авдіївки кілька БМП противника вели прицільний вогонь зі штатних 30-мм гармат по цілях у «промзоні» і району південніше траси й шляхопроводу в районі розв'язки.

Як написав у себе на сторінці у Фейсбук народний депутат України Дмитро Тимчук, в очікуванні прибуття із РФ комісії з перевірки освоєння коштів, що їх виділяє Росія на відновлення зруйнованої інфраструктури окупованих територій, керівництво «ДНР» віддало негласну вказівку командирам бойовиків, які виконують завдання поблизу лінії фронту, «організувати» руйнування якомога більшого числа об'єктів, у тому числі й житлових будинків, на прифронтовій території. Руйнування повинні проводитися як шляхом провокацій ЗСУ на відкриття вогню у відповідь на обстріли бойовиків, так і шляхом обстрілів самими бойовиками об'єктів на контрольованій ними території під виглядом ЗСУ.

Виконання цієї вказівки дасть змогу керівництву «ДНР» приховати розкрадання коштів, виділених РФ на відновлення зруйнованих об'єктів, а також вимагати від Москви збільшення коштів для цього. Оскільки в завданнях комісії із РФ значиться виїзд до прифронтових районів для обстеження зруйнованих об'єктів і зустрічей з місцевими жителями, «МГБ ДНР» дано вказівку визначити «представників місцевого населення», з якими спілкуватимуться інспектори із Москви.

Влад СЕМЕНЧУК.

Частина жителів столиці замість звичних платіжок одержала «пробний варіант»

Із Щедрого вечора — в Новий рік

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Утім, як зауважує **старший науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені Максима Рильського НАН України Людмила Іваннікова,** усі обряди та звичаї на Старий Новий рік, на відміну від різдвяних, залишилися суто язичницькими, без жодного впливу християнства, хіба що в щедрівках, пізніших за походженням, прикликали на допомогу і християнських святих (Іллю, Василя), Божу Матір, ангелів. До слова, до XVIII ст. новий рік в Україні розпочинався з 1 березня, тому й не дивно, що в щедрівках переважають мотиви пробудження весняної природи, початку польових робіт, вибору нареченої або нареченого. Із культом предків пов'язані не лише весняні та зимові обходи дворів, а й звичай пошанування так званого полазника — першого відвідувача, який приходить до хати в день Нового року. Це неодмінно мав бути чоловік, а ще краще — молодий хлопець, підліток, бо він уособлював предка, який, завітавши в гості, несе багатство та благополуччя. Його обдаровували святковими стравами.

Етнолог припускає, що таку само роль полазника-предка виконувала Коза — перевдягнутий у вивернутий кожух парубок у масці кози, виготовленій з дерева. Ритуал водіння Кози разом із іншими ряджeними, які уособлювали вихідців з «того» світу, — Маланкою (хлопець у жіночому одязі), Дідом, Бабою, Орачем із торбою через плече, Ведмедем, Журавлем, Циганкою — відбувався на Щедрий вечір і зберігся аж до наших днів. Уся ця компанія весело співала й танцювала під музику, чинила символічне бешкетування. Наприклад, Маланка, ввійшовши до хати, наводила свій лад — підмащувала піч водою, мила лави глиною, підмітала сміття від порога до покуті, тому господині заздалегідь ховали хатнє начиння, щоб менше було клопоту після її відвідин.

Обряд засівання осель до схід сонця на Новий рік символізував родючість ланів. Зазвичай засівати йшли хлопчики 7—14 років (рідше — дорослі чоловіки). У торбинку чи спеціально виплетену для цього рукавицю насипалося збіжжя — жито, пшениця, ячмінь, овес, гречка, льон. Засіяні зерна ретельно збирали й берегли до посіву, іноді ними частували курей, «щоб добре неслися».

А щоб отримати рясний урожай фруктів, господар із сокирою підходив до дерева зі словами: «Як уродиш — не зрубаю, як не вродиш — зрубаю». І тричі легенько торкався сокирою стовбура.

Був ще такий кумедний ритуал, який викликає лише сміх. Уявіть, парубок, щоб засвідчити свою любов до дівчини, на Щедрий вечір намагався поцупити з її двору сани, ворота, хвіртку чи навіть подушку. І для дівчини це означало: нинішнього року чекай на сватів. На жаль, нині ворота й сани крадуть без «підтексту», до того ж і в літніх людей.

Якщо в новорічну ніч «на щедруху зорі гарно світять і місяць, то будуть здорові й сильні люди, буде й рік добрий». А багато снігу на Новий рік вказувало на щедрий врожай.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

У НОМЕР

Веселить гостей «Червене вино»

Добре відомий мукачівський фестиваль «Червене вино», який відкрився у четвер і триватиме аж до неділі, удруге відбувається в ярмарковому містечку в парку «Перемога». Продукцію в дерев'яних будиночках презентують сорок кращих виноробів Закарпаття. Працюють також продуктові павільйони та ятки з продажу сувенірів.

Два роки тому фест — візитівка не тільки Мукачевого, а й усього краю — став міжнародним.

Міський голова Андрій Балога офіційно відкрив уже XXII «Червене вино». На відкритті виступив гурт «Рокаш» з композицією «Винко червенοє», яка фактично стала гімном фестивалю.

Урочисте закриття фестивалю й нагородження переможців відбудуться у неділю пообіді. Переможці отримають дипломи та спеціальні призи.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

СПОРТ

Уперше за чверть століття

Волейбол. У штаб-квартирі Європейської конфедерації волейболу (ЄКВ) відбулося засідання, за підсумками якого ухвалено певні зміни в проведенні чоловічої та жіночої Євроліги. Завдяки цим змінам обидві збірні України вперше виступатимуть на цьому турнірі за 25 років незалежності.

Порівняно з торішнім жіночим турніром відбулися такі зміни: замість Азербайджану, Греції, Угорщини, Польщі, Румунії й Словенії було заявлено Фінляндію, Україну, Австрію, Португалію, Грузію та Швецію.

У чоловіків на сьогодні уже є сім учасників змагань, але організатори шукають восьму команду. Замість торішніх Естонії, Австрії, Болгарії, Білорусі та Люксембургу до участі в Євролізі допущено Швецію, Україну, Ізраїль та Угорщину.

Жіночий турнір

Група А. Білорусь, Фінляндія, Австрія, Албанія.

Група В. Франція, Україна, Чорногорія, Грузія.

Група С. Словаччина, Іспанія, Португалія, Швеція.

Свої матчі українки проведуть 16—18 червня у Грузії, 23—25 червня — у Франції.

У підгрупах команди зіграють два тури по колу. Якщо жодна федерація не захоче прийняти фінал чотирьох, тоді команди зіграють у півфіналах між собою вдома і на виїзді. За такою самою схемою визначається потім у фіналі і переможець турніру.

Чоловічий турнір

Група А. Македонія, Швеція, Албанія.

Група В. Данія, Україна, Угорщина, Ізраїль.

Груповий етап прийматимуть Україна (9—11 або 23—25 червня) й Угорщина (16—18 червня). Формат змагання передбачає два тури по колу. Після групової стадії визначаються чотири учасники, які зіграють у фіналі чотирьох, який відбудеться з 1 по 2 липня в Данії.

Новий рейтинг ФІФА

Футбол. У першій десятці змін не відбулося.

1 (1). Аргентина — 1634; 2 (2). Бразилія — 1544; 3 (3). Німеччина — 1433; 4 (4). Чилі — 1404; 5 (5). Бельгія — 1368; 6 (6). Колумбія — 1345; 7 (7). Франція — 1305; 8 (8). Португалія — 1229; 9 (9). Уругвай — 1187; 10 (10). Іспанія — 1166.

Показники команд, котрі входять до відбірної групи І на ЧС-2018: 14 (12). Хорватія — 1103; 21 (21). Ісландія — 889; 24 (24). Туреччина — 851; 30 (30). Україна — 804; 93 (94). Фінляндія — 368; 166 (165). Косово — 135.

З «Дніпром» розлучилося семеро

Цієї зими закінчилися контракти у групи гравців «Дніпра»: Дениса Шеліхова, Ігоря Варцаби, Сергія Назаренка, Сергія Політила, Євгена Бохашвілі, Андерсона Піко, Олександра Васильєва.

Футбольний клуб «Дніпро» подякував усім цим футболістам за гру й побажав успіхів у подальшій кар'єрі.

Турнір відкриють господарі

Сьогодні в Лібревілі (Габон) матчем господарів і збірної Гвінеї-Бісау стартує 31-й розіграш Кубка Африканських націй.

Участь у турнірі беруть 16 команд:

Група А. Габон, Буркіна-Фасо, Камерун, Гвінея-Бісау.

Група В. Алжир, Туніс, Сенегал, Зімбабве.

Група С. Кот-д'Івуар, ДР Конго, Марокко, Того.

Група D. Гана, Малі, Єгипет, Уганда.

Чвертьфінали відбудуться 28 і 29 січня. Півфінали — 1 і 2 лютого. Фінал — 5 лютого.

«Кременчук» переміг у гостях

Хокей. Регулярний чемпіонат УХЛ. «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Кременчук». 2:5 (0:0, 1:2, 1:3).

Станом на 12 січня «Донбас» (Донецьк) має 75 очок, «Кременчук» — 69, «Кривбас» — 45, «Дженералз» (Київ) — 31, «Витязь» (Харків) — 12, «Білий Барс» (Біла Церква) — 11.

Кращі паралімпійці з 18 країн змагатимуться на Львівщині

Уперше в історії України на базі Західного реабілітаційно-спортивного центру Національного комітету спорту інвалідів України триває Кубок світу Міжнародного паралімпійського комітету з лижних перегонів та біатлону.

Офіційна церемонія відкриття відбулася 12 січня. Спортсменів, окрім високих офіційних гостей, вітали етнографічні колективи Львівщини. Дівчата у бойківському вбранні подарували делегаціям сувеніри-подарунки та українські різдвяні смаколики. У день відкриття спортсмени-лижники мали можливість випробувати траси на офіційному тренуванні команд.

Загалом до Львова прибуло майже 220 учасників і 120 спортсменів з 18 країн. Це надзвичайно високий показник для країни, яка вперше проводить міжнародні змагання рівня Кубка світу з паралімпійських зимових видів спорту. Міжнародний паралімпійський комітет для проведення Кубка світу обрав Львівську область через те, що розташований тут центр з розвиненою спортивною інфраструктурою є одним із найкращих у Європі та світі за міжнародними стандартами з реабілітації людей з інвалідністю. А лідерські позиції та авторитет паралімпійського руху України в світі є беззаперечними.

Кубок світу, що проводиться в Україні, є одним з ключових заходів на шляху підготовки команд та кваліфікації спортсменів на зимові Паралімпійські ігри 2018 року, що відбудуться в місті Пхьончхан (Південна Корея).

Вл. інф.

Фото Євгена КРАВСА.

КУРІНЬ

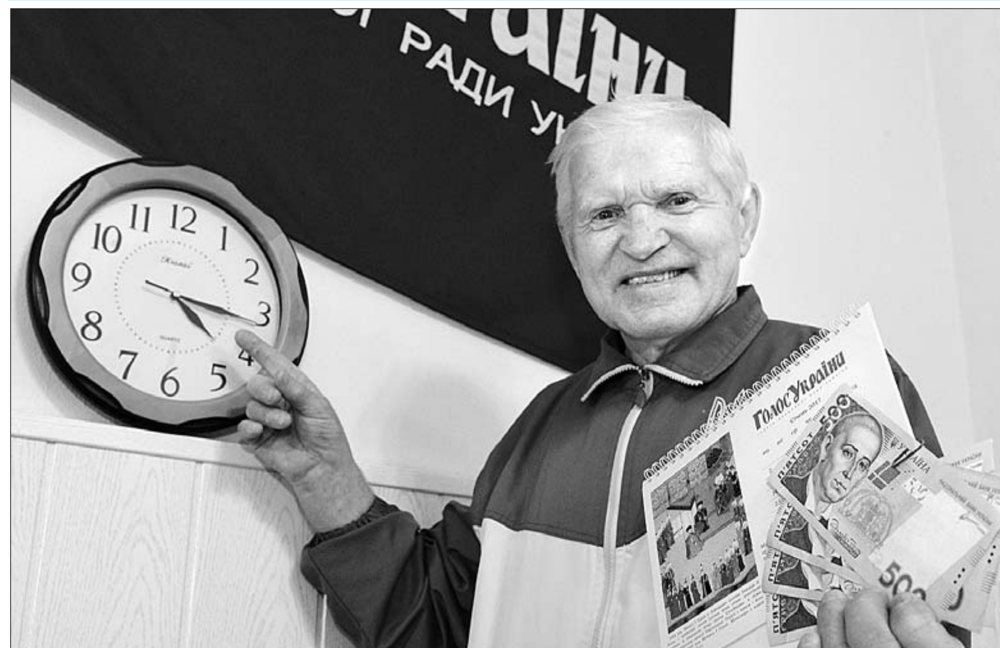
№ 7 (6512) СУБОТА, 14 СІЧНЯ 2017

Сьогодні опади прогнозуються практично на всій території України за винятком східних, південних областей та Криму. Температура повітря вдень від мінус 1 до плюс 4, у Криму — до плюс 11. Уночі від мінус 1 до плюс 1, у східних та центральних областях — від 4 до 7 градусів морозу. Вітер — південний, 7/12 м/с

ЦЬОГО ДНЯ, 14 СІЧНЯ

1919. Постановою Директорії УНР урядовці всіх відомств, призначені за часів Павла Скоропадського, негайно звільнялися зі своїх посад. **1922.** ВУЦВК затвердив «Положення про радіотелеграфне агентство України (РАТАУ)». **1969.** У космос вирушив радянський космічний корабель «Союз-4», а наступного дня — «Союз-5». **1992.** Народився Віктор Мельников — старший солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014, посмертно). **2015.** Загинув при виконанні бойового завдання в Станиці Луганській Тарас Дорош — сержант, Міністерство внутрішніх справ України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

На знімку найвідповідальніший момент гуморного 2016 року... У «Курені» 26 грудня о 16-й годині 16 хвилин і 16 секунд переможець конкурсу дотепників «Що це означає?» отримує приз — 2016 гривень 16 копійок! Це — Пата Іван Васильович, тренер з легкої атлетики дитячо-спортивної школи (м. Шостка).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Новини медичної освіти

У медичних вишах пострадянських країн запроваджено нову навчальну спеціалізацію — шоковий терапевт.

Диктаторам на замітку

Переможців не судять. Хіба що в Гаазькому суді...

Про VIP-поховання

Кремлівська стіна плачу.

Найвищий пілотаж контрафактного виробництва

Ну що ти вдієш із цими китайцями: вони вже й гречку навчилися підробляти!

Про соціальні та пасажиро-вантажні ліфти

Схоже, реформа ЖКГ та адмінреформа не здатні модернізувати ліфтове господарство країни і у вузькому, і в широкому сенсах.

Пропозиція

Зібрати б по світах усіх наших заробітчан та емігрантів, то, може, й вийшла б нарешті Соборна Україна?

Політичний консенсус

Нарешті всі зійшлися на тому, що всім усе паралельно.

Борис РЕВЧУН.

Право альтернативного вибору

Знову ті ж партійні
списки
на одну верховну миску.
В списках тих —
одні і ті ж:
не розжовуючи, їж,
що підсунуть брехуни
й спекулянти.
А вони — той злодюга,
цей шахрай:
кого хочеш — вибирай!

Штрих до історії «шістдесятництва», або Рукописи не горять...

Хто був тоді,
той залишився
й досі
на видноті
як провідний
товариш:
у шістдесятих
він писав доноси —
тепер їх видає
як мемуари!..

Гриць ГАЙОВИЙ.

ДОШКА ПОШАНИ

Усьо на мазі

Агентство міжнародного розвитку США (USAID) припиняє фінансування митної реформи в Одесі...

Від чергового:

— І слава Богу, — сказав Насіров. — Нам би тепер ще Марушевську посадити — і всьо, реформа вдалася...

Підсумки року

Захар Прилєпін, російський ватописьменник:

— ...Повинен бути сквер імені лікаря Лізи у вільному й російському Донецьку, де будуть гратися врятовані нею діти. ...Повинен бути пам'ятник Арсену у вільному й російському Слов'янську...

Від чергового:

— Які діти? Усі діти в Донецьку давно вже розіп'яті,.. а в Слов'янську пам'ятники ліфтам заборонила ставити ще незабутня Неля Штепа (до речі, це розпорядження ніхто не скасовував...)

Нєлюді

Адвокати регіонала Єфремова, розказали про нібито «нелюдські» умови його перебування в ізоляторі тимчасового утримання СБУ (двомісна камера площею 13,5 квадратних метрів, яка обладнана всім необхідним)...

Від чергового:

— Звичайно, умови нелюдські: ґрати, по тєліку Путіна не показують, сауни немає, дєвочек водить ніззя, навіть Бондаренчиху з плакатом... «Свободу Єфремову» і ту в камеру не пускають...

Донбас просить...

Йосип Кобзон:

— Донбас просить: дайте нам можливість розбудовуватися гідно самостійно. Ми працюємо, спускаємося під землю, добуваємо вугілля, ми хочемо жити так, як жили за Радянського Союзу...

Від чергового:

— У Донецьку черги, як у Радянському Союзі, вже є, залишилося тільки або відкопати Брежнєва, або оголосити поки ще живого Кобзона Генеральним секретарем Донбасу!.. А Захарченка відправити на БАМ...

Мозок

Марія Захарова, директор департаменту інформації і друку міністерства закордонних справ РФ (про хакерські атаки під час виборів у США):

— Мені здається, «російські хакери» якщо щось і зламали в Америці, то це дві речі: мозок Обамі і, звичайно, саму доповідь про «російських хакерів»...

Від чергового:

— Мені здається, що спочатку хакери потренувалися на Маші... В її мозку знайшли... овес для Лаврова, ну а потім усі зломщики почали іржати...

Справа... про гагару

Микола Азаров (про «державний переворот» в Україні):

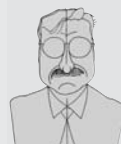
— Ми обов'язково будемо вживати подальших заходів. Нині ми плануємо звернутися в міжнародні суди й подати всі ті дані, які розглянуто в Москві як вихідні матеріали. Це показання свідків, великий пласт документів...

Від чергового:

— Коля, це я — Янукович. Ти, чув, будеш звертатися в Гаагу, міжнародні суди?..
— А тобі яке діло?..
— Слухай, подай і від мене позов...
— Який ще позов?..
— Щоб мені... пайку додали... Гаага все-таки...
— Гагару тобі в... ж@пу!.. Я тут країною опікуюся, а він... Пшов геть!..

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО, Василя ФЛЬОРКА, Миколи УКРАЇНЦЯ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Марина КРИВДА, Людмила ОПАНАСЕНКО, Світлана ЧОРНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 52010

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

